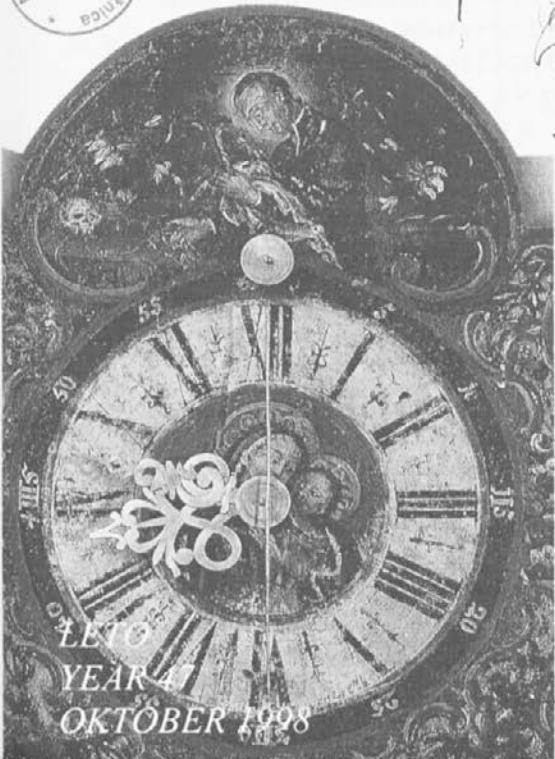

misli

THOUGHTS

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (production editor) Saša Ceferin + Računalniški prelom Draga Gelt + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infochange.net.au + Naročnina za leto 1997 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25, letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

OKTOBER JE MARIJIN mesec rožnega venca, zaradi praznika sv. Frančiška Asiškega, 4. oktobra, tudi njegov mesec, v Avstraliji pa mesec pomladi.

V uvodnem članku lahko preberete razmišljanje o Mariji izpod peresa frančiškanskega sobrata, vsi pa smo povabljeni k molitvi vsaj kakšne desetke rožnega venca vsak dan.

Revija je zaznamovana s praznovanjem obletic naših cerkva ob škofu Uranu in provincialu p. Stanetu, prebrali pa boste lahko tudi nekatere druge zanimive članke. Še naprej vabimo rojake, da nam pišete. Le tako bo revija povezovala vse Slovence v Avstraliji.

Zahvaljujem se Saši Ceferin, ki nam je velikodušno priskočila na pomoč za čas, ko je bila Katarina Mahnič doma, pa tudi Florjanu Auserju iz Sydneyja (Glas Slovenije), ki nam je prejšnjo revijo oblikoval na računalnik, ker je bila doma Draga Gelt. Z novembrsko številko bo spet vse "po starem", le gospa Saša bo še naprej pripravljala kotichek mladih. Tako kot za revijo v celoti tudi za ta kotichek vabim k sodelovanju, da ne bo zaradi pomanjkanja postal "melbournski kotichek"!

p- Metod

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE !!! CENA \$12

- ZLATA KASETA - ZELENA (1)
- ZLATA KASETA - MODRA (5)
- NA BREZJAH ŽE ZVON ZVONI (5)
- VESELO PO DOMAČE (5)
- LOJZE SLAK - POPOTNIK 1 (5)
- LOJZE SLAK - POPOTNIK 2 (5)
- LOJZE SLAK - POSTOJNSKA JAMA 1 (5)
- LOJZE SLAK - POSTOJNSKA JAMA 2 (5)
- LOJZE SLAK - ZVEZDA KI SE UTRNE (5)
- LOJZE SLAK - RAJ POD TRIGLAVOM (5)
- LOJZE SLAK - STARI SPOMINI (5)
- LOJZE SLAK - IZ BOGATE SKRINJE 3 (5)
- FANTJE S PRAPROTNA (5)
- ZATE SLOVENIJA - RAZNI (5)
- B RATJE IZ OPLOTNICE (5)
- SEM RIBENČAN URBAN (5)
- AVSENIK - ZVOKI VIOLIN (5)
- AVSENIK - OTOČEK SREDI JEZERA (5)
- HENČEK - MOJE USPEŠNICE (5)
- SEDEM DOLGIH LET (5)
- VSE ŽIVLJENJE, SAME ŽELJE (5)

Gornje kasete in druge (poglejte si junijsko številko Misli) si lahko naročite po pošti.

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Tokrat smo se odločili za simbolno upodobitev obeh domovin. Na fotografiji je slika stenske ure z upodobitvijo Marije Genezzano in sv. Alojzija. Izvir ni znan, iz druge polovice 18.stol.

MESEC ROŽNOVENSKE MATERE BOŽJE

p. Leopold Grčar, Brezja

Leto 47, št. 10
Oktober 1998

Mesec rožnovenske Matere Božje	
p. Leopold Grčar	- stran 225
Besede p. provinciala	
Staneta Zoreta	-stran 227
Čestitke k obletnicam	-stran 228
Hvala Bogu za življenje	
	- stran 230
Tako smo praznovali 30 letnico	
- Saša Ceferin	- stran 231
Ob obletnici verskega središča	
v Adelaidi	
p. Janez	- stran 234
25 letnica v Marrylandsu	
p. Valerijan	- stran 236
Škofov in provincialov obisk v	
Queenslandu	
Mirko Cuderman	- stran 237
40 let slovenske maše v	
Morwellu	
Ivan Lapuh	- stran 239
Sveti Frančišek Asiški	
- Marija Kmetova	- stran 240
Tonček iz potoka	
- p. Bazilij	- stran 242
Križem avstralske Slovenije	
	-stran 244
Zahvala	
I.B. Legiša	- stran 247
Sv. Rafael Sydney	
- p. Valerijan	- stran 248
Sv Družina Adelaide	
p. Janez	- stran 249
Sv Ciril in Metod Melbourne	
- p. Metod	- stran 250
Koticek naših mladih	- stran 252
Naše nabirke	-stran 253
Križanka in razvedrilo	
	- stran 254

Praznik rožnovenske Matere Božje je bil uveden v bogoslužje kot spomin na veliko zmago kristjanov nad Turki v bitki pri Lopantu, 7. oktobra 1571

Že davno je nastala navada, da so ljudje vsak dan molili poljubno število zdravih Marij in na vsakih deset vpletli očenaš. Polagoma so dodajali premišljevanje glavnih skrivnosti iz Jezusovega življenja, ki so jih razdelili v tri dele po pet desetak, kakor je to še danes. Po izročilu dominikanskega reda je rožni venec, kakršnega zdaj poznamo, delo svetega Dominika, ki ga je uspešno uporabljal v misijonih med Albižani. Rožni venec pomeni premišljevanje evangelija skupaj z Marijo.

Troedini Bog nam je podaril Marijo, da bi jo posnemali v njenem ravnanju glede na vse, kar je videla in slišala o svojem Sinu, kot je zapisal evangelist Luka: "Marija pa je vse te stvari ohranila zase in jil premišljevala v svojem srcu" (Lk 2,19). Od angelovega pozdrava, obiska pri Elizabeti, Jezusovega rojstva v betlehemiški votlini, darovanja v templju napovedi trpljenja, celotnega križevega pota, kjer se je njeno trpljenje prepletalo s Sinovim, do velikonočnega jutra, vstajenja, vnebohoda in prihoda Svetega Duha. Rožni venec nam tako pomaga hoditi skupaj: Marijo in se poglobljati v največje Kristusove skrivnosti: učlovečenje trpljenje in vstajenje. Kdo jih je bolj razumel kot Marija? Molitev rožnega venca nas približuje Jezusovemu življenju in nam pomaga združevati vsakdanje težave življenja z Jezusom.

Ob teh spoznanjih lažje razumemo enega največjih molilcev našega časa papeža Janeza Pavla II. Svoj izredno uspeli pastoralni obisk med našim narodom je začel 17. maja 1996 na kolenih pred Marijo Pomagaj na Brezjah. Dolgo je bil potopljen v molitev, ko pa je vstal, je na oltar, pred milostno podobo Marije Pomagaj, položil dragoceni rožni venec, kot bi nam hotel ponoviti besede sestre Lucije iz Fatime: "Preblažena Devica Marija je podarila rožnemu vencu takšno moč, da n nobenega materialnega, duhovnega, narodnega ali mednarodnega problema, ki bi se z njim in z našo žrtvijo ne mogel rešiti." Ta največji apostol našega časa ima v rokah rožni venec, v svojem grbu pa napis: "**Totus tuus** - Marija ves sem Tvoj, vse moje je tvoje, vsi moji so Tvoji!"

Pri svojem prvem srečanju s škofi, duhovniki, redovniki, redovnicami in verniki v ljubljanski stolnici, je Sveti Oče dejal: "Čutimo, kakor da se tukaj obnavlja tisto izkustvo prve skupnosti, ko so apostoli enodušno vztrajali v molitvi z

«tukaj obnavlja tisto izkustvo prve skupnosti, ko so apostoli enodušno vztrajali v molitvi z ženami in ezusovo materjo Marijo...»(prim. Apd 1,14). Potem pa je naročil: **“Gojite globoko predanost Mariji, Devici, Materi in Kraljici Slovenije, na katero se vi obračate s tako lepim imenom: Marija Pomagaj. Tot varuhi in pospeševalci marijanske pobožnosti, ki zavzema pomembno mesto v krščanski uhovnosti, bodite živ zgled tistih kreposti, ki žarijo v Gospodovi Materi.”** In zaključil: **“Izročam as Mariji, prvi učenki vstalega Kristusa, ki jo po pravici kličemo Kraljica apostolov. Naj ona, vezda nove evangelizacije, vodi vaše korake in vas podpira na težki vsakdanji poti, da boste znali ztrajno in velikodušno slediti svojemu poklicu.”**

Nezpozaben je vtis, ki je prevzel stotisoče ob srečanjih na prizoriščih dogajanj in milijonsko množico red televizijskimi ekrani, ko je papež pokleknil pred milostno podobo Marije Pomagaj na hipodromu Stožicah v Ljubljani in popoldne z mladimi na letališču v Postojni, pred milostno podobo Svetogorske Kraljice. Takrat je dejal:

Dragi mladi, ozrite se na Marijo! Ona je odličen zgled poguma in upanja, ki ga ima, kdor veruje v Božjo besedo in jo sprejme v svoje življenje. Kakor Marija, tudi vi zaupajte v Gospoda! Če se boste riaslonili nanj, ne boste razočarani.”

/ homiliji pri sveti maši na letališču v Slivnici je dejal: *“Danes se dvorana zadnje večerje ponavzočuje ukaj, v Sloveniji. Tudi mi smo poklicani, da z Marijo vztrajamo v molitvi.”*

o maši na mariborskem letališču pa je rekel: **“Rade volje se skupaj z vami obračam na Marijo in ji zročam Slovenijo, ki obhaja 1250-letnico evangelizacije... Mnogo vaših cerkva je posvečenih Mariji, Božji Materi, ter pričajo o tem, da so Slovenci v teku svoje zgodovine hoteli povezati svoje veselje z Marijinimi radostmi in svoje trpljenje z njenim trpljenjem.”**

otem je zaključil: **“Predragi, priporočam vas Božji Materi, ki je bila prisotna med prvimi člani orajajoče se Cerkve na binkoštni dan. Marija je ostala v molitvi skupaj z apostoli! Marija je vedno ideležena pri evangelizaciji, pri poslanstvu Cerkve. ‘Hodi pred vsem ljudstvom Božjim na poti vere’ (LG, 58). Na tej poti hodi tudi pred vami, slovenski kristjani!”**

Marija je naše veselje in upanje, ker je iz Nje svetu prisijala luč. Z Brezij, Svete Gore in Ptujске Gore raj Marija obrne svoje milostljive oči na nas in naj nam po tem izgnanstvu pokaže Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa.

Kar se je takrat pred papeževim obiskom dogajalo v Sloveniji, ni prišlo samo od sebe, vse to je bilo sad molitve. V ozadju duhovnega prebujenja mnogih Slovencev so molitve škofov, duhovnikov, redovnikov in redovnic, molitve družin in župnij, molitve bolnih in trpečih, invalidov, zapuščenih, osamljenih, molitve mladine in otrok. Sedaj pa tudi sami stojimo pred nalogo, da se podobno zedinimo v molitvi, da bi prejeli moč sprejeti v življenje to, kar nam je papež povedal za narod, za njegovo edinost, mladino, za trajno duhovno prenavo in uspeli bomo, če bomo sami povezani v molitvi rožnega venca, posamič in v skupni molitvi.

Pri splošni avdienci v Rimu, 22. maja 1996, je papež zaključil: **“Ko še imam pred očmi očarljive in včasih ganljive prizore te prelepe dežele in njenega ljudstva, bi rad ponovno zaupal njegove upe in pričakovanja presveti Devici Mariji, da bo po delovanju Svetega Duha velikodušno stopalo v tretje tisočletje in postajalo vedno bolj dežela vere, svetosti in miru.” Amen.**

Slovesne obletnice blagoslovitve cerkva v slovenskih verskih središčih v Avstraliji so bile priložnost, da sem skupaj s škofom Alojzjem Uranom, ki je nadomestil obojelega škofa Metoda Piriha, ki je pri Slovenski škofovski konferenci zadolžen za Slovence po svetu, mogel obiskati brate, ki delujejo v Avstraliji in slovenske vernike, ki se zbirajo v verskih središčih v Melbournu, Sydneyju, Adelaidi in drugod. V času od 19. avgusta sem najprej sam obiskal vernike v Perthu, potem pa sva skupaj z g. škofom do 16. septembra obiskala še vsa druga verska središča in mesta zbiranja slovenskih vernikov.

Zahvaljujem se našim rojakom in našim bratom za prijazen sprejem, saj sva povsod čutila, da sva iskreno dobrodošla. Še bolj pa sem vesel odkrite besede, s katero so se ljudje obračali na naju in nama posredovali svoja vprašanja, skrbi, pričakovanja, včasih pa tudi nezadovoljstvo in razočaranja. Vse to je bilo znamenje zaupanja, ki ga slovenski verniki v Avstraliji čutijo do Cerkve v domovini.

Bratom, ki so delovali in ki delujejo v Avstraliji, hočem na tem mestu izreči vse priznanje in občudovanje za delo, ki so ga opravili. Štiri desetletja frančiškanske navzočnosti na tem kontinentu so pustila bogate in vsem vidne sledove. Zgradili so tri cerkve in ob cerkvah dvorane, v katerih se odvija kulturno in družabno življenje avstralskih Slovencev. Samo Bog ve, koliko kilometrov so prevozili povsod po Avstraliji, da so mogli priti do naših ljudi, jih zbirati in jim oznanjati evangelij ter deliti zakramente v domačem, njim tako dragem jeziku. Ob vsem tem pa so bili vedno pripravljene pomagati ljudem v najrazličnejših potrebah in stiskah, v katere jih je porinilo življenje v tujini. Ljudje znajo to delo naših bratov ceniti in so jim zanj hvaležni. Povsod je prišla do izraza velika naklonjenost, ki jo kažejo do bratov in podpora, s katero bratom pomagajo in jih razbremenijo na tistih področjih, kjer to lahko storijo. Takšno sodelovanje omogoča, da lahko bratje naredijo veliko več, kakor pa bi zmogli, če bi bilo vse delo preloženo samo na njihova ramena.

Doslej je slovenska država o prizadevanjih in zaslugah bratov za Slovence v Avstraliji molčala. Ob tem obisku pa se je prvič zgodilo, da je odpravnica poslov v Canberi, gospa Helena Dmovšek, na proslavi v Melbournu javno priznala velik prispevek bratov pri ohranjanju in oživljanju slovenstva v Avstraliji in ga ovrednotila. Za njene besede se ji zahvaljujem. Upam, da to ni samo bela vrana, ampak da gre za začetek nekega drugačnega, pozitivnega odnosa slovenske države do dela slovenskih duhovnikov med izseljenci po vsem svetu.

Na koncu bi rad našim rojakom dal še nekaj pojasnil. Pogosto so se pojavljala vprašanja, zakaj ni več bratov, da bi lažje zmogli delo, za katerega so postavljeni. Provincialno vodstvo bi v Avstralijo zelo rado poslalo več patrov. Vendar objektivne in včasih tudi subjektivne okoliščine preprečijo, da bi mogli uresničiti tisto, kar načrtujemo in za kar se dogovorimo. Ponovno naj povem, da je za pomoč p. Valerijanu že določen p. Filip Rupnik, ki čaka na vizo avstralskih oblasti. Ko bo dobil dovoljenje, bo takoj prišel v Sydney. Zahvaljujem se vsem, posebno g. Dušanu Lajovicu, za vse prizadevanje in pomoč pri pridobivanju vize za p. Filipa. Na Avstralijo pa mislimo tudi naprej in upamo, da bomo mogli tja poslati še koga.

Pojavljalo se je tudi vprašanje, včasih morda očitek, zakaj smo vzeli sestre. Sestre niso v pristojnosti ne g. škofa in ne frančiškanskega provinciala. Sestre imajo svoje redovno vodstvo, ki je gotovo premislilo in pretehtalo vse možnosti, ki jim jih daje trenutno stanje v njihovi provinci. Mislim pa, da lahko nekaj dela, ki so ga v Avstraliji opravljale sestre, prevzamejo tudi ljudje sami. Nekoristno je tamati, kaj vse smo imeli, pa smo izgubili. Botje se je vprašati, kako lahko sami organiziramo življenje, da bo čimbolj nemoteno teklo naprej.

Prepričan sem, da Bog bedi nad vami in vas blagoslavlja. Molim za vse Slovence v Avstraliji in za njihove dušne pastirje, da bi v veri v Jezusa Kristusa vedno našli dovolj upanja in poguma za vztrajanje v vsem dobrem.

Mir in dobro!

Čestitke k obletnicam slovenskih cerkva v Avstraliji

Letošnje leto, dragi bratje Slovenci in sestre Slovenke, je za vas vse, ki ste svojo novo domovino našli na tleh avstralskega kontinenta, leto velikih obletnic. Letos mineva 30 let od dograditve in posvetitve cerkve sv. Cirila in Metoda v Melbournu, 25 let od posvetitve cerkve sv. Rafaela v Sydneyju in 10 let od posvetitve cerkve sv. Družine v Adelaidi. Te obletnice pa niso zgolj spomin na pretekla dejanja, temveč tudi dokaz obstoja živih cerkvenih občestev, živih slovenskih skupnosti, ki tem stavbam dajejo dušo in značaj.

Predragi bratje in sestre. Ob jubilejih, ki jih v tem letu praznujete, vam želim v imenu škofov, duhovnikov in vsega vernega občestva ljubljanske nadškofije izreči iskrene čestitke in najboljše želje za prihodnost. Kljub velikim razdaljam, ki nas ločujejo, smo po krvi, ki se pretaka v naših žilah, vendarle del istega narodnega telesa. Ohranimo to zavest in v zvestobi in ljubezni do domovine ostanimo povezani v močno in kleno skupnost ponosnih sinov in hčera predrage Slovenije.

S prisrčnimi pozdravi!

Franc Rode
nadškof ljubljanski

V času, ko se v domovini pripravljamo na vseslovensko sinodo in na beatifikacijo svetniškega škofa Antona Martina Slomška, kakor Vam je že znano, obhajate v Avstraliji kar tri jubileje: 30-letnico cerkve v Melbournu, 25-letnico cerkve v Sydneyju in 15-letnico cerkve v Adelaidi. Iskreno in prisrčno čestitam dušnim pastirjem in vsem dragim rojakom, ki ste našli svojo drugo domovino v Avstraliji.

Prepričan sem, da boste jubilejne slovesnosti obhajali v Slomškovem duhu in poglobili verske, duhovne, moralne, kulturne in ne nazadnje tudi narodnostne vrednote, ki Vas povezujejo z matično domovino ne le po spominu, marveč po živih in rodovitnih koreninah.

Vaše pastoralne postojanke so posvečene sv. Cirilu in Metodu, nadangelu Rafaelu in sv. Družini. Naj vaše osebno, družinsko in občestveno življenje spremljajo pomembni zavetniki s svojo priprošnjo in pomočjo.

S to željo Vas v imenu mariborske škofije in v svojem imenu prisrčno pozdravljam v Gospodu, hkrati pa zagotavljam, da se Vas bom spominjal v svojih molitvah in Vas priporočal našemu svetniškemu škofu Slomšku!

Franc Kranberger
mariborski škof

Z velikim veseljem čestitam k vašim jubilejem cerkva v Melbournu, Sydneyju in Adelaidi. Vse te kraje sem obiskal in bil vesel verskega in slovenskega življenja in dela.

Iskreno se zahvaljujem vsem dušnim pastirjem, sedanjim in že pokojnim. Bog naj jim bo bogat plačnik za njihovo delo. Prav tako iskrena hvala vsem Slovenkam in Slovencem v Avstraliji. Zares smemo biti ponosni na vas, na vašo zvestobo, vašo poštenost in vašo delavnost. Hvala Bogu, da postajajo osebni stiki z obiski v Sloveniji vedno močnejši. V molitvi in pri sv. maši se vedno spominjam naših rojakov po svetu, posebno tudi v Avstraliji. Vsem želim obilo božjega blagoslova in vse prisrčno pozdravljam.

Alojzij Šuštar

Ob 30 letnici posvečenja slovenske cerkve v čast sv. Cirilu in Metodu vam v imenu središča sv. Družine v Južni Avstraliji iskreno čestitam.

Naj Vam bo svetišče, kjer se zbirate in častite Boga v našem materinem jeziku, prostor, kjer krepite vezi z Bogom, med seboj in matično domovino Slovenijo.

Bog naj rosi svoj blagoslov na vas in p. Metoda in mu da moč pri njegovem pastoralnem delu, nebeška mati Marija pa naj bo vaša priprošnjica pri svojem Sinu. Imejte lepo, mirno in blagoslovljeno nedeljo. Z vami smo v molitvi.

V imenu skupnosti, p. Janez

Ob praznovanju 30-letnice slovenske cerkve sv. Cirila in Metoda v Melbournu, se pridružujemo tudi slovenski rojaki iz Mildure s hvaležnimi čestitkami in najboljšimi željami.

Slovenski rojaki iz Mildure v Viktoriji

GOSPOD ŠKOF METOD PIRIH je 14. septembra prišel iz bolnice, vendar mora počivati in bo okrevanje trajalo še vsaj dva meseca. Tik preden naj bi šel na pot v Avstralijo, je nevarno zbolel in je moral takoj v bolnico. Žal mu je, da ni mogel obiskati rojakov, h katerim se je že namenil. Škofu Uranu in osebno po telefonu je naročil pozdrave za vse rojake in čestital ob obletnicah.

Visoki obiski so odšli zgodaj popoldne, s pristrčnim škofovim pozdravom "Vidimo se v Sloveniji!" "Če bom tam še kdaj, nič ne vem? Moja Slovenija je sedaj tukaj," je bil moj potrti odgovor.

Kar malo utrujena, sem se s skodelico kave in z novo Legiševo knjigo "V zorenju duše", še toplo iz Špacapanove tiskarne, pogreznila v udoben sedež in pričela vsrkavati skupaj s kavo tudi svežo zbirko Legiševih pesmi, ki me vedno globoko ganejo. Solze so mi pričele polzeti po obrazu in jih kar ne morem zaustaviti. Vse popoldne in na večer me oblivajo solze, kakor nežni valovi, ki mi toplo božajo obraz. Kaj je to, kaj je narobe z mano? Ali me je ganil pojoči slavček na osušeni veji evkalipta, moja vrtnica miru in nagelj, slovenski kruh, pa hrast, ki sem jih smela nemo vključiti v Legiševo novo knjigo, kot tihi dar moji dragi domovini? Mogoče, toda Legiševe pesmi me še vedno ganejo do solz, saj vreže tako v živo! Vidi nas v dušo in razume kaj čutimo mnogi izkoreninjeni Slovenci? Umetnik, ta Legiša! A pesniški dar in pevčev glas je glas samega Boga. Hvala Bogu za slovenske pesnike!

Sinoči je bilo tako neizmerno lepo pri slovenski maši v avstralski cerkvi, slovesna maša, pet duhovnikov, štirinajst slovenskih vernikov in blizu okrog sto hrvatskih in avstralskih prijateljev, ki so prišli, da ponovno slišijo "singing bishop from Slovenia". Slovesna slovenska peta maša v Milduri, ki jo je daroval gospod 'pojoči' škof Uran skupaj s 'pojočim' frančiškanskim provincialom p. Zoretom, z našim duhovnim očetom p. Janezom ter p. Metodom iz Melbournu, skupaj z našim župnikom očetom Patrickom, je bila nepozabna.

Da, bilo je veliko dela in priprav. Pesimisti so mi prigovarjali, naj duhovniki ne pridejo tokrat v Milduro, naj nas kar obidejo, ker nas je premalo. Dobro je, da jih nisem poslušala.

Po slovesni peti maši in okrog bogato založene mize slovenskih dobrot, po tortici in upihnitvi svečk za "Happy birthday to you.... vse najboljše za 30. rojstni dan slovenski cerkvi v Melbournu in vse najboljše za 25. rojstni dan slovenski cerkvi v Sydneyju, za 15. rojstni dan slovenski cerkvi v Adelaidi", so se mi zahvaljevali za čudovit večer.

Resnično, kako srečni smo Slovenci! Hvala za obiske naši duhovniki, hvala "pojoči" škof Uran in "pojoči" provincial pater Zore, hvala za nepozabne spomine. Hvala Bogu in iskrena hvala našim izseljenskim duhovnikom, za spomin pokojnemu patru Baziliju in patru Filipu Ferjanu, delovnim patrom Valerijanu Jenku, patru Janezu Tretjaku in patru Metodu Ogorevcu, za ves vaš trud, za vso ljubezen in delo ob praznovanju visokih jubilejev slovenskih cerkva v Avstraliji.

Jožica Gerden, Mildura

V imenu Avstralske slovenske konference in njenih članov iskreno čestitam in se zahvaljujem
patru Valerijanu za 25-letnico slovenske cerkve v Sydneyju
patru Janezu za 15-letnico slovenske cerkve v v Adelaidi
patru Metodu za 30-letnico slovenske cerkve v Melbournu
in slovenskim skupnostim v New South Walesu, Južni Avstraliji in Viktoriji za podporo
slovenskim verskim središčem.

Jožica Gerden, tajnica ASK

Tako smo praznovali 30-letnico cerkve sv. Cirila in Metoda

Saša Ceferin

Začelo se je že dva meseca prej. Baragov dom je kar mrgolel od pridnih delavcev, ki so čistili, belili, popravljali, prenavljali. Naredili so tudi kozolec pred Baragovim domom, pozneje pa na cerkev in kozolec pritrdili dve lepi, dobro vidni tabli z napisoma.

Delo se je zadnja dva tedna stopnjevalo, ker so vsi želeli, da bi bilo končano. Lepe nove stopnice v Baragovem domu so čakale na korake visokih gostov. P. Metod se je preselil v novo pisarno na strani cerkve, dobili smo telefon z več linijami. Draga Gelt je še pred odhodom v Slovenijo pripravila program za večerno prireditev 29. avgusta, v knjižnici so bili sestanki, v dvorani pevske in druge vaje.

Teden dni pred proslavo so šle po dvomesečnem raziskovanju, nabiranju fotografij, pisanju in zlaganju spominske Misli končno v tisk. Že prej je šla v tisk spominska razglednica in ovoj spominskih Misli ter spominska podobica z oltarjem sv. Cirila in Metoda.

Potem je prišel zadnji vikend in zadnji teden. Cerkev in dvorana sta bili krasno okrašeni po zamisli in pod vodstvom Zore Kirn. Vsepovsod je bila, menda tisti teden sploh ni več šla domov. Toliko je bilo še treba narediti. Okrasiti dvorano in cerkev, očistiti okna in stene, pomesti hišo, dvorišče in vrt. Skupina pridnih žena, ki so že cele tedne spravljale fotografije v nove (acid-free) albume in jih pripravljale za razstavo v šolski sobi, je dokončevala večji del tega herojskega dela (ni bilo mogoče porazdeliti prav vseh slik). Vsepovsod - v hiši, cerkvi, na dvorišču, v knjižnici in arhivski sobi - je mrgolelo kot na mravljišču.

Vsi so bili dobre volje.

In potem so prišli visoki gostje. V ponedeljek p. provincial Stane Zore, v četrtek pa naravnost iz Slovenije ljubljanski pomožni škof Lojze Uran. V zadnjem trenutku

so ga sneli kar s Triglava, da je stopil na mesto obolelega škofa Metoda Piriha. Takoj sta začela s programom obiskov v nadškofiji in pri avstralskih frančiškanih, rojaki pa so ju popeljali malo po Viktoriji.

Kot na dan blagoslovitve cerkve pred tridesetimi leti, smo imeli v našem čestu tako kilavem Melbournu ves teden izredno lepo vreme. Takšno, da se človeku kar srce smeje. Za tiste, ki so pripravljali najprej sobotno večerno predstavo in zakusko ter kasneje nedeljsko praznovanje, pa je prišel najhujši čas. Bo šlo vse gladko?

Seveda je šlo. Zora Kirnova je še zadnji trenutek popravljala njene krasne cvetlične kompozicije, Saša je postavljala napise na razstavno mizo in prinesla še nekaj programov, Lucija in Štefan sta bila panična, ker v zadnjem trenutku ni delal diaprojektor.

Potem pa se je začelo in šlo kot – pod krili angelov.

Najprej v cerkvi pete litanije Matere božje. Gospod škof in p. provincial sta mogočna pevca. Pridružili so se jima pevci cerkvenega zbora. Po cerkvi so zadoneli tisti ljubi domači zvoki in odgovarjala jim je zbrano, kot iz skupnega grla, cela cerkvena srenja. Prelepo in ganljivo. Pri odgovorih sta se nam pridružila tudi avstralska gosta duhovnika, pomožni škof Denis Hart in Fr. Champion. P. Bazilij nas je prav gotovo dobrohotno poslušal od zgoraj in se smehljaj.

Prišli so gostje iz Canberre – odpravnica poslov Veleposlaništva RS Helena Drnovšek, častni konzul RS za NSW in Viktorijo Alfred Brežnik, častni konzul za Novo Zelandijo Dušan Lajovic s soprogo Sašo. Viktorijski rojaki so se odzvali v lepem številu.

Vsi navzoči so dobili program, ki je na notranjih straneh vseboval 30-letno kroniko Slovenskega verskega in kulturnega središča Kew v slovenščini in angleščini. Program se je odvijal po zamisli Drage Gelt v izvedbi Katarine Vrisk. Njegovo geslo je bilo:

Poživi plamen vere, ki je v tebi

Po govorih častnih gostov se je na odru zbrala 'epa skupina nastopajočih, s kratkimi točkami posameznikov in zbora. Višek programa je bil plamenov ples, ki ga je čudovito izvedla Alenka Paddler.

Po končani prireditvi so se gostje pomešali med Melbournčane in pogovarjali so se še pozno v večer.

Nedeljska slovesna maša pred lurško votlino v sončnem siju in pod najlepšim modrim nebom je bila čudovit in svečan obred. Med obredom so se vrstili pozdravi, govori, zahvale; narodne noše naših čednih žena in deklet so krasile sprednje klopi. Posebno lep je bil obred prošenj, ki so jih izrekli mladi in starejši člani slovenskega občestva. Prav tako je bil ganljiv in lep obred darovanja kruha, vina, hostij, sveče in rož. Potekal je gladko in slovesno. Na koncu še zahvala visokima gostoma za obisk. V dar sta dobila vsak svoj pristni bumerang. Ne samo kot simbol avstralskega domačina, temveč tudi simbol avstralskega Slovenca, ki se vedno znova vrača v domovino - v mislih, spominih, običajih.

Po končanem obredu smo se vsi, ali skoraj vsi, slikali pred cerkvijo, pod vodstvom škofa Lojzeta Urana iz polnih grl zapeli Zdravljico in se natlačili v dvorano, k pogovoru in okrepčilu. Pravijo, da nas je bilo Slovencev ta dan kar tisoč.

Lep dan, lepa, nepozabna obletnica. Naši gostje so odšli naprej v Južno Avstralijo in potem v New South Wales, da tudi tam med rojaki praznujejo njihove posebne obletnice.

Fotografije Saša Ceferin

Ob obletnici našega verskega središča v Južni Avstraliji

Prvi obisk patra provinciala Staneta Zoreta je bil v Perthu, zaradi nenadne bolezni škofa Piriha je prišel v Perth samo p. provincial Stane. V zgodnjih jutranjih urah, v četrtek, 19. avgusta, je prispel p. provincial z Garudo. Na letališču se nas je zbralo kar nekaj, da smo sprejeli gosta iz Slovenije. Pozdravil ga je v imenu skupnosti gospod Silvo Bezgovšek, v imenu slovenskega kluba podpredsednik gospod Ivan Cerej, gospa Zlatka Agreš pa je gosta kot se spodobi pozdravila z lepim slovenskim šopkom nageljnov in rožmarina. Pater provincial je bil gost družine Anice in Slavkota Tomšič, kot doslej vsi slovenski duhovniki in škofje. Že isto popoldne smo obiskali bolnike, naslednji dan, v petek, pa smo se odpeljali z osebnimi avtomobili na sever, k benediktincem v New Norcio.

Najprej je bila sveta maša v cerkvi, po maši pa je prijazen pater razkazal samostan in knjižnico. Bili smo povabljeni k opoldanski molitvi in na kosilo v samostan. Vendar smo kosilo vljudno odklonili, ker so naše prijazne in gostoljubne mame pripravile slovenski piknik. Naslednji dan smo obiskali Rock Wave. Ogledali smo si žitno farmo Edvarda Tomšiča, ogromne planjave žita in ovac.

V nedeljo popoldne ob dveh je bila v farni cerkvi sv. Kerrina v Osmond Parku sveta maša.

Naslednji dan se je pater provincial Stane poslovil od prijaznih gostiteljev v Perthu in odletel v Melbourne.

Vtisi na Perth ostajajo nepozabni. Vsem bi se rad iz srca zahvalil v imenu patra provinciala za gostoljubnost in čudovite trenutke, ki sta jih preživela v Vaši sredini. Posebno sem hvaležen g. Nini in g. Silvotu Bezgovšku in Anici in Slavkodu Tomšiču za družinsko toplino, ki sta mi jo nudila, za vse prevožene kilometre. Bog povrni!

Srečanje v vinorodni Milduri je bilo 2. septembra. Ob šestih zvečer smo se zbrali v farni cerkvi Srca Jezusovega, Slovenci, Hrvati in Avstralci. Tokrat nas je bilo kar pet duhovnikov z gospodom škofom. Najprej je ga. Jožica Gerden pozdravila naša gosta iz Slovenije, mala Štrubljeva Karen pa jima je dala šopke. Kot tajnica slovensko avstralske konferenca je Gerdenova čestitala p. Metodu ob 30-letnici posvečenja melbournške cerkve in p. Janezu ob 15-letnici adelaidske cerkve in obema podarila lepi knjigi.

Iz cerkve smo se preselili v župnijsko dvoranico. Ob dobrotah, ki so jih pripravile gospodinje, se je nadaljevalo prijetno vzdušje. Z obrazov je izginila utrujenost. Manjkala ni niti torta, namenjena verskima središčema sv. Cirila in Metoda v Melbournu in sv. Družini v Adelaidi.

Gospa Gerdenova nas je popeljala k reki Murray, nato v gledališče v naravi, kjer smo na cdru zapeli, naša publika pa je bila čudovita narava. Nato smo odšli v naselje domorodcev in si ogledali njihova ročna dela. Mlad domorodec je iz piščali izvabljal najrazličnejše glasove živali. Ogledali smo si še tovarno, kjer pakirajo pomaranče za izvoz. Med našim ogledom je gospod Igor pripravil kosilo. potem smo krenili na pot v Berri.

Na poti v Berri smo se zaustavili v Loxtonu, v domu za upokojence in obiskali Kregarjevo mamo. V Berriju so nas pričakali rojaki. Ob 6. uri je bila sveta maša v farni cerkvi Mary of the River. Zbralo se je veliko rojakov, predvsem mladih. Kljub temu, da niso razumeli jezika, so bili navdušeni nad lepim petjem. Bilo je tudi nekaj Hrvatov in Avstralcev. Po maši smo malo poklepetali pred cerkvijo in nato odšli v hotel na skupno večerjo. Vsi smo bili sproščeni in dobre volje. Kakor v Milduri smo tudi tukaj zapeli. Potem pa je šlo naprej, proti Adelaidi.

V petek, 4. septembra, smo dopoldne obiskali adelaidskega nadškofa Lenarda Faulknerja, potem pa bolnike in

družine. Zvečer ob 6.30 je bila sveta maša. Zbralo se je več rojakov kakor ob nedeljah. V soboto pa sta gospod Milan in Pavla Čeligoj organizirala izlet v adelaidske hribe na ogled znamenitosti.

V nedeljo je bil spet čudovit dan. Ob 10. uri se je razvil slovesen sprevod narodnih noš, očetov frančiškanov, p. provinciala, škofa Urana in adelaidskega nadškofa Faulknerja. Najprej je visoke goste pozdravila gospodična Veronika Ferfolja v slovenščini, gospod Filip Ivančič pa je nagovoril vse angleško govoreče, otroci so podarili cvetje. Uvod v kesanje in pozdrav pa je imel voditelj verskega središča. Maša je bila nadvse slovesna. Gosta sta dobila v spomin nojevo jajce, lepo umetniško gravirano delo in dar našega pesnika Ivana Burnika Legiša. Med oznanili smo prebrali imena vseh, ki so našemu verskemu središču poslali čestitke ob 15. obletnici blagoslova naše cerkve. Gospod škof Uran pa je ob koncu maše v imenu ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita dr. Franca Rodeta in slovenske škofovske konference podelil najvišje priznanje slovenske Cerkve, Odličje svetih bratov Cirila in Metoda za zvesto služenje našemu zaslužnemu članu Janezu Zagorcu, za neutrudno in vsestransko pomoč pri gradnji naše cerkve svete Družine.

Po končanem mašnem slavlju se je pričel kulturni program. Ob obletnici posvečenja naše cerkve je izšla nova pesniška zbirka Ivana Burnika Legiša "V zorenju duše". Predstavitve je bila zelo skrbno pripravljena, v obeh jezikih, celo ena pesem v angleščini, ki jo je prevedla ga. Lavra Premrl. Predstavitve so vodili ga. Stanka Sintič, Lavra Premrl in Ivan Legiša, recitatorki pa sta bili Anita Polazer in Rosemary Poklar.

Ves dobiček iz prodaje zbirke je namenjen za škofijsko gimnazijo v Vipavi. Knjigo lahko kupite v vseh naših verskih središčih in tudi pri pesniku. Naj ne bo slovenske družine, ki ne bi imela te lepe knjige. Posebna zahvala gre g. Simonu Špacapanu, ki je knjigo natisnil.

Po končanem kulturnem programu smo se preselili v našo dvoranico, ki je bila za to priložnost premajhna. Vendar je vsak lahko našel prostor. Ker je bil to tudi očetovski dan, so skrbne gospodinje z veliko napora in dobre volje vse postregle. Naša kuharja Jože Klement in Branko Kreševič pa sta pridno pekla. Škof Uran je s svojim čudovitim glasom vse spravil pokonci, da je pesem donela. V tako lepem vzdušju smo se pozno popoldne razhajali na svoje domove. Z gospodom škofom Uranom in p. provincialom Stanetom pa smo se odpeljali h "kratekemu kulturnemu programu" v slovenski klub. Ob nastopu najmlajših in pevke Veronike se je program končal, mi pa smo morali še k bolnikom.

Ponedeljek je bil namenjen predvsem obiskom družin. Čas je vse prehitro minil in že je nastopilo torkovo jutro, praznik Marijinega rojstva. Pri maši se je zbralo lepo število rojakov. Posebej smo se spomnili našega p. provinciala, ki je praznoval 40. rojstni dan. Ob koncu maše mu je Veronika s svojim prekrasnim glasom zapela Ave Marijo. Seveda rojstnega dneva brez torte ni. Gospa Angela Dodič je prinesla torto na letališče, kjer jo je v restavraciji p. provincial rezal. Nazdravili smo s šampanjcem in zdravljico.

Obema iskreni Bog plačaj za lepe doživete dneve obiska, za besede ohrabrenja in priznanja. Upam, da se spet vidimo.

p. Janez Tretjak

Petindvajsetletnica v Merrylandsu

*Na naš srebrni jubilej smo se pripravljali že več tednov. Naše žene so v dvorani pridno pletle kite iz raznega zelenja, možje pa so jih namestili po cerkvenem stropu in stenah. Na prednji steni je bilo geslo letošnjih praznovanj po naših središčih: **Poživi plamen vere, ki je v tebi.** Prav tako je bila na steni številka 25 in Bogu hvala. Pripravili smo razstavo fotografij raznih doživetij zadnjih tridesetih let. Uredila sta jo Angela in Maks Mikuletič, Henry Stariha pa je namestil na strop žaromete, ki so osvetljevali fotografije na stenah dvorane.*

Med pripravami smo doživeli tudi nekoliko preplaha, ko smo zvedeli, da je škof Piriha nenadoma zbolel. K sreči je patru Metodu uspelo zadnjo minuto dobiti škofa Urana, ki je bil na dopustu na Triglavu, da je nadomestil obolelega škofa Piriha. Žal je zaradi te spremembe nastala zamuda, tako da škof Uran ni mogel obiskati rojakov v Perthu in je pater provincial Stane sam opravil zanje službo božjo. Škof Uran se je nekoliko pozneje pridružil p. provincialu v Melbournu za tamkajšnjo 30-letnico. Od tam ju je pot vodila v Adelaido za njihovo 15-letnico.

Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra, pa smo naša gosta pričakali na sydneyjskem letališču. Po kratkem pozdravu in rokovanju, smo ju odpeljali v Merrylands. Naslednja dva večera sta vodila duhovno pripravo na naš jubilej. Prvi večer smo imeli po maši pete litanije in blagoslov. Nato sta gosta odšla na Gold Coast, kjer sta imela na Planinki službo božjo in srečanje z rojaki. Poročilo od tam boste našli na drugem mestu v tej številki, kakor tudi poročilo o praznovanju 15-letnice cerkve Vseh svetnikov v Wollongongu.

Več dni pred našim praznikom je bilo okrog cerkve in dvorane zelo živahno. Pridne roke rojakov so poskrbele, da je bila cerkev praznično okrašena za jubilej. V soboto pred praznikom se je škof srečal z birmanci in prvoobhajanci in jih pripravil na prejem teh dveh zakramentov.

V nedeljo, 13. septembra, je bilo veliko veselja, pa tudi nervoze. Ob pol desetih se je razvil sprevod v cerkev z birmanci, botri in prvoobhajanci. Nato je Jožica Modrijančič v narodni noši stopila k mikrofonu in pozdravila škofa in provinciala, otroci pa so jima podali šopke, prav tako tudi avstralskemu provincialu p. Kevinu, ki je po škofovi pridigi nagovoril otroke. Natalie Dekleva pa je pozdravila škofa v imenu birmancev in prvoobhajancev.

Sveto birmo in prvo sv. obhajilo so prejeli: Kara Stariha, Kaia Pondelak in Lucas Ribič. Sv. birmo: Natalie in Krištof Dekleva, Tomislav Žaja in Elizabeth Čolig. Prvo sv. obhajilo pa: Daniel Šuber in Daniel Košorok. Pri maši je

prepeval naš mešani zbor pod vodstvom Johna Amosa. Slovesnosti se je udeležilo tudi lepo število narodnih noš, več kot prejšnja leta. Ob koncu maše je navdušeno zadonela zahvalna pesem, s katero smo se Bogu zahvalili za vse milosti in dobrote, ki smo jih od njega prejeli v teh petindvajset let. Nato so ministranti delili spominske podobice, ki nam jih je natisnil naš dobrotnik Simon Špacan v Melbournu.

Zvečer ob šestih sta gosta maševala v Garrnu za rojake v Canberri, kamor ju je peljal naš vrli šofer Peter Šarkan. Pred mašo je gosta pozdravil Cvetko Falež mlajši. Po maši pa je bila večerja v dvorani tamkajšnjega slovenskega doma.

V ponedeljek, 14. septembra, pa je bilo srečanje škofa in provinciala z rojaki v Newcastlu. Tam je gosta na začetku maše pozdravil predsednik društva Tivoli, g. Ivo Klopčič. Po maši so pripravili pogostitev v dvorani.

V torek, 15. septembra, sta se gosta srečala s škofom Kevinom Manningom v Parramatti. Zvečer pa je bila poslovilna maša. Naslednje jutro, 16. 9., smo se že navsezgodaj odpravili na letališče, se poslovili od obeh gostov in jima želeli srečno pot nazaj v domovino!

p. Valerijan

Škofov in provincialov obisk v Queenslandu

Mt. Mee, sreda, 16. septembra 1998

Obiskala sta nas g. škof Alojzij Uran in p. provincial Stane Zore.

Kljub deževnemu vremenu se nas je zbralo lepo število. Nekateri zaradi velikega naliva niso mogli priti, drugi pa so morali sredi poti obrniti nazaj. Toda tisti, ki so premagali vse ovire, so bili nagrajeni z lepim večerom. Škofove vzpodbudne besede, njegovo petje in tudi šale z obilo smeha in dobre volje so naredile na vse prijeten vtis. Gosta sta tukajšnje očitnost osvojila s sproščenostjo in očetovskim pogovorom. Pred prihodom smo izvedeli za škofovo željo, da bi pred našim znamenjem Marije Pomagaj skupaj molili za pokojne rojake. Čeprav je zaradi vremena izgledalo nemogoče, je dež med sv. mašo prenehal in smo se lahko zbrali pred našo kapelico.

Naj na kratko povem nekaj o njeni zgodovini. Leta 1977 so nam ob nakupu društvene zemlje svetovali, naj si postavimo »shrine«, kar bi pospešilo spremembo namembnosti zemljišča pri tukajšnji občini. To željo oziroma potrebo sem omenil pokojnemu arhitektu Cvetu Mejaču, ki je takoj narisal načrt. Potem smo po posredovanju slovenskega senatorja Miše Lajovica kar hitro dobili odobritev od občine. Mejačev spomenik namenjen žrtvam 2. svetovne vojne smo morali zaradi drugih stroškov odložiti.

Marica Podobnik je leta 1985 sprožila proces gradnje kapelice.

Mišli, oktober 1998

Začela je zbirati denar in naprosila gradbenika Karla Knapa, da prevzame gradnjo. Ta je potem s pomočjo pokojnega Jožeta Majerleta in Franca Polaka tudi zgradil znamenje. Novembra 1985 ga je blagoslovil ljubljanski pomožni škof J. Kvas. Žal so Mejačeve štiri slike na spomeniku – Beg v Egipt, Trpini, sv. Krištof in Marija Pomagaj – na soncu tako obledele, da smo jih morali nadomestiti samo z Marijo Pomagaj. Spomenik ali kapelica, kot mu mnogi pravijo, je obložen z marmornimi ploščami, na katerih so napisana imena pokojnih rojakov v naši Kraljičini deželi. Imen je že osemdeset, veliko pa jih še manjka in jih bo treba dodati.

Ravno za škofov in provincialov obisk je Jaka Kapelj kapelico odlično obnovil, da je res kot nova. Za to smo mu zelo hvaležni.

Graviranje v marmor ni poceni. Pred leti je naš Slovenski narodni svet Queenslanda prevzel to delo, zdaj pa zaradi pomanjkanja denarja prosi za pomoč, predvsem sorodnike pokojnih. Kdor želi darovati v ta namen, lahko pokliče Marico Podobnik na tel. št. **07 3372 5653**.

Pokojni g. Mikula je vsakokrat, ko je prišel maševat v Brisbane, dejal, naj se zavedamo, da smo v Kraljičini deželi – Queenslandu, kjer naj bo Marija naša Kraljica. Zdaj je na našem slovenskem hribčku, kjer bedi nad živimi in mrtvimi.

Ob govoru škofa Urana mi je postalo jasno, da je Marija sama na svoj način prišla med nas in nas v kapelici pozdravi vsakokrat, kadar jo obiščemo, le sprejeti jo moramo kot našo mater. Vsako leto meseca novembra imamo skupno molitev za pokojne pri Marijinem znamenju. Kadar nas p. Valerijan ali kak drug duhovnik ne more obiskati, sami

zmolimo rožni venec in zapojemo še nekaj pesmi, saj ima vsak tudi pokojne v Sloveniji, katerih grobov ne more obiskati. Tako molimo za vse pokojne v Avstraliji in domovini. Razveselilo nas je, da se je g. škof zavzel za naše znamenje in mu dal pravi pomen.

V nedeljo, 30. avgusta, je bila v brisbanski katedrali maša narodov. Tudi tukaj nas je Marija Pomagaj zastopala na velikem prtju – 'patchwork quilt' mu pravijo tukaj. Sešit je iz tridesetih različnih kosov blaga – prtičkov, in vsak predstavlja eno narodnost. Mašo je v polni katedrali sv. Štefana daroval tukajšnji škof John Gerry. Slovenski prtiček s sliko Marije Pomagaj je bil na vrhu nad vsemi in lahko bi jo imenovali Kraljica narodov, saj je bila navzoča samo na naši sliki. Marica Podobnik je v Sloveniji naprosila umetnika, da je poslikal kos blaga, ki po svoje predstavlja našo Slovenijo. Veliki prt različnih narodov je visel visoko spredaj v katedrali. Ko smo po maši občudovali to umetniško delo, me je škof Gerry vprašal, katere narodnosti smo. Tako sem imel priložnost, da sem mu razložil tudi pomen naše Marije Pomagaj.

Lep pozdrav iz Queenslanda,

Mirko Cuderman

ŠTIRIDESET LET SLOVENSKE MAŠE V MORWELLU.

Ivan Lapuh

Mesto Morwell, ki leži v Latrobe Valleyju vzelenem Gippslandu, je znano predvsem po termoelektrarnah in odprtem premogovniku. Tukaj svoj čas novonaseljencem ni bilo težko najti dela.

Kot mnogi naši rojaki, ki so se razkropili po tej novi deželi, se jih je lepo število naselilo tudi v Morwellu in okolici. Med novopriseljenci je bil tudi moj stric Anton Vouk z družino. Prišel je v stik z verskim mesečnikom Misli, ki jih je takrat urejal p. Ambrožič v Sydneyju. V listu je zasledil naslov p. Bazilija, ki je ravno prispel v Melbourne iz Amerike in mu pisal, da je tudi v Latrobe Valleyju nekaj slovenskih rojakov.

P. Bazilij je leta 1957 začel prihajati v Morwell. Obiskoval je slovenske družine in daroval mašo v župnijski cerkvi. Naslednje leto je naredil spored za redno službo božjo vsak drugi mesec na četrto nedeljo. Prvi zakrament sv. krsta med rojaki v Morwellu je p. Bazilij podelil še isto leto Mariji Horvat, hčerki Rozine in Jožeta Horvata.

Z leti se je zvrstilo več mladih patrov, ki so delovali s p. Bazilijem v Mebournu in po sporedu tudi v Morwellu. Iz Slovenije in od drugod po svetu so prihajali ob raznih pomembnih dogodkih škofje, predstavniki frančiškanskega reda ter duhovniki, ki so maševali tudi za rojake v Morwellu.

Kljub prezgodnji smrti je p. Bazilij le dočakal štiri desetletja, odkar je začel obiskovati Morwell in okolico. Njegovo delo zvesto in pridno nadaljuje mladi pater Metod, ki je tudi sam krajši čas deloval v Ameriki, prav tako kot njegov predhodnik.

Letos vsa tri naša verska središča praznujejo svoje jubileje. Za te lepe dogodke sta prišla iz Slovenije ljubljanski pomožni škof g. Alojzij Uran in frančiškanski provincial Stane Zore. V Morwellu pa je letos 40-letnica redne slovenske maše in p. Metod je povabil oba gosta v nedeljo, 30. avgusta, ob šestih zvečer. Vsi trije so mašo darovali v zahvalo za vsa leta, predvsem pa je bila daritev namenjena vsem tamkajšnjim pokojnim rojakom, ki jih je že precejšnje število.

Na začetku sv. maše je gosta pozdravil g. Branko Lenščak, Ana Lapuh pa jima je podarila šopek. Bogoslužje s petjem je spremljala na klaviaturo Lidija Lapuh, tako da je bilo res lepo slovesno.

Po maši smo se zbrali v župnijski šoli ob domači zakuski, ki so jo pripravili rojaki. Ob prijetnem kramljanju ni manjkalo tudi slovenske pesmi, saj g. škof rad kaj zapoje.

Potem je prišel trenutek, ko smo se morali posloviti od gostov, katere je čakala 160km dolga pot do Melbournea. Lepa zahvala gre p. Metodu in tudi gostoma, da so se po praznovanju 30-letnice v Kewju, odpravili še isti popoldan v Morwell na lepo domačo jubilejno daritev.

Sveti Francišek Asiški

Marija Kmetova

3

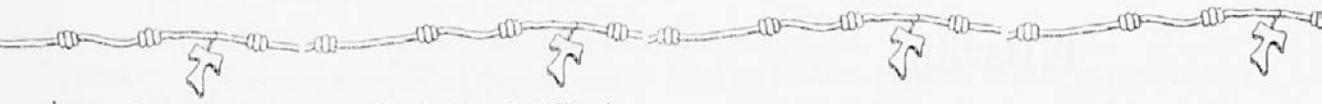
II. Pot iz onega sveta

1. Oče in mati

Bogat in imeniten je bil Frančiškov dom. Velike zaloge dragocenega blaga, sukna, žameta, svile in najčistejše volne so polnile široke police v prodajalni, zadaj za hišo so bila skladišča, grmadile so se skladanice zabojev, zavojev, šibilo se je podstrešje od zalog. Posestnik in trgovec, bogati meščan Peter Bernardone, oče Frančiškov, je mogočno stopal po hiši, ukazoval in snoval trgovske načrte. Govorica mu je bila nagla in odločna, rezko so padale besede, mehko ni poznal. Ni bil dosti doma. Hodil je po kupčijskih opravkih, največkrat se je mudil na Francoskem, rad je vmešaval francoske besede v svojo govornico, in ko se mu je bil rodil prvi sin leta 1182 in so ga bili v njegovi odsotnosti krstili za Janeza, je brž po povratku nadel svojemu prvorojencu ime Franc – Frančišek – iz spoštovanja do Francozov. Ponosen je bil na sina; brž ko je odrastel, ga je uvedel v trgovino in z veseljem je gledal sad svoje vzgoje: Frančišek je bil kakor rojen za trgovca, dejali so, da je še bolj več trgovstva kakor njegov oče. Urno se je sukalo po prodajalni, meril in zavijal je blagove, prijazno kramljal z ljudmi, da so ga vsi radi imeli. Le nekaj je skrbelo očeta in se je večkrat zamislil, ko je bil zdoma in se spomnil na sina; skrbelo ga

je, kaj bo, ker Frančišek ni prav nič cenil denarja. Kdor je prišel prosit – Frančišek mu je dal, kolikor je imel pri sebi; za prijatelje pa sploh ni poznal mere in meje. Razsipal je cekine, zapravljal je denar s tovariši, kakor bi ne vedel, kako težko je priti do njega. Pa se je potolažil oče z mislijo, češ, mlad je, se bo že iznored in ko se unese, bo tem resnejši in pametnejši. »Moja kri,« je modroval oče Bernardone, »kaj bi me skrbelo! In je tudi prav, da malo pokaže, čigav je. Naša hiša ni kar tako. Res – vitez nisem in tudi ne grof, a stavim, da bi bil kdo izmed teh rad na mojem mestu! Ošabni so pač ti gospodje, a kako so majhni, kar stojajo se, ko jim posojam. Bo že, Frančišek, bo že. Le naj se iznori!«

Mati Frančiškova – gospa Pica (izg. Pika) – je bila vsa drugačna od svojega moža. Majhna, drobna in nežna je bila in je kar izginila v velikem, bogatem domu; tiho je stopala iz sobe v sobo in se najrajši mudila na vrtu, kjer je negovala rože in pazila nanje kakor na otroke. Svojega Frančiška je tako ljubila! Vedela je, da ima dobro srce, čeprav ga ni bilo tolikrat doma in je bil najrajši v družbi svojih prijateljev. A ko se je bil po takih zabavah tako tiho približal k njeni postelji in je sklonil glavo

in se tako iskreno zazrl vanjo in ji poljubil roko, tedaj je vse pozabila, izginila je vsa dolga noč pričakovanja in bojazni, pogladila ga je po črnih, bujnih laseh in se nasmehnila. »Nič ne maraj, Frančišek,« mu je dejala, »nič nisem huda. Vem, da si dober in si otrok božji.« Tedaj je bilo Frančišku hudo, zagotavljal je, da se poboljša – vendar ga zvečer spet ni bilo doma, in gospe iz soseske so očitale gospe Bernardonovi: »Premalo strogi ste z gospodom sinom, gospa Bernardonova! Signor Francesco je hujši od vseh drugih!« Gospa Pica ni odgovorila, zavzdihnila je le in se ozrla proti nebu. »Oče, ki si nas vseh oče, bodi še posebej oče Frančiškov!« je dejala v mislih in ni prestala upati na Frančiškovo spreobrnjenje. Rajši ga je imela kot svojega drugega sina, Angela, in večkrat jo je zapekla vest zaradi tega. »A kaj morem,« si je dejala, »tako ljubeč je Frančišek, tako nežen in vesel in tako sonca poln! Res, tako ves in ves je moj – ta moj mali Francozek!« Tudi ona je ljubila Francoze, saj je bila njena kri francoska in plemiška. In nikoli se ni mogla navaditi svojega strogega, trdega moža Petra. Zato pa je kakor iznova zaživela vsa njena mladost v sinu, ki ji je bil tako podoben. Zavetja je iskala pri njem, zaupala je vanj in nihče ji ni mogel omajati vere, da bo njen Frančišek nekoč še slaven mož, ki bo ves svet govoril o njem.

Ko je prišel Frančišek tisti večer domov, je mati še bedela in molila pred sliko Madone. Rdeča lučka je trepetaje risala nežne sence po stropu. Tiho so se odprla vrata. Gospa Pica je prisluhnila, ozrla se je in vprašala:

»Si ti, Frančišek?«

Frančišek je tiho obstal pri vratih in mati je pristopila k njemu. Ljubeznivo ga je prijela za roke in zaskrbela:

»Kaj ti je, Frančišek? Mrzle so ti roke, ves trepečeš.

Si bolan?«

Frančišek je odkimal.

»Pa kaj je drugega s teboj? Že nekaj dni te opazujem in zdiš se mi izpremenjen. Lezi, lezi in odpočij si.«

»Hudo mi je, mati,« je tiho odgovoril Frančišek.

»V srečo kljuje, miru ne najdem.«

»Molila bom, Frančišek,« je dahnila mati.

»Gospod ti pomore.«

In ga je poljubila na čelo. Frančišek je vzdrhtel, neskončna bol mu je stisnila srce, da bi bil padel na kolena in se razjokal, pa se je nemo okrenil, stisnil materi roko in odšel.

»Ti ga vidiš, Gospod,« je šepetala mati, ko je spet pokleknila, »pomagaj mu, ki je Tvoj in moj!«

2. V Rimu med berači

In potem so videli ljudje, kako je Frančišek več dni hodil v neko skalnato votlino pred mesto in ni šel v nobeno družbo več. Razmišljal je in molil in venomer ponavljal psalmistove besede: »Gospod, pokaži mi svoja pota in pouči me o popolnosti svojih stez.« Predvsem pa je skrbel za reveže in jim pomagal. Hotel je tudi sam poskusiti, kako je človeku, ki je v resnici berač. Odpravil se je na pot v Rim. Gnalo ga je žejno hrepenenje, da bi videl to sveto mesto in obiskal grob onega, ki mu je bil poveril Kristus svojo oblast na zemlji: »Ti si Peter, to je skala, in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev...«

Šel je Frančišek, že daleč je bilo rojstno mesto Assisi za njim. Siva pota so se odpirala pred njim, krog njega so pošepetavale oljke in škržati so črčali med lističi. Oziral se je po dehteči pokrajini in dejal: »Kako si lep, Gospod, kako rad bi bil ves Tvoj! Kakor ti škrjančki, glej, ki se dvigajo više in više proti soncu, bi rad, da se oprostim vseh vezi in bi hitel, hitel, naravnost k Tebi, ki si sonce.«

Se nadaljuje

P. Bazilij

Tonček iz Potoka

Mladinska povest

Riše: Zorka Černjak

Oče je moral vsak dan sekati led, ki se je nabral na koritu in kolesu, tak mraz je prinesel sveti Miklavž: kar škripalo je. A prinesel je tudi orehe in jabolka, nebeški dobrotnik... Ves teden pred šestim decembrom so se med molitvijo rožnega venca skrivnostno odpirala vrata, po podu pa so se vselej zatrkljali orehi. Mmmm!... In rdeča, sočna jabolka! Z domačega vrta še senca niso proti njim. Otroci so jih s svetim spoštovanjem nosili k ustom in zasajali vanje bele zobke. Orehe je trl Janez kar s čeljustmi. »Resk!« je reklo in lupina je počila. Tudi Tonček je poskušal, a zaman: kmalu bi si vse mlečnjake polomil.

Na Miklavžev večer pa je okrog hiše zarožljalo, da so se otroci kot miške tiho tiščali peči. Še Micka in Francka, ki sta pospravljali pred ognjiščem, sta jenjali ropotati z lonci in burklami. Parkelj je hotel na vsak način v hišo in sta mu dekleta pred nosom zapahnili vrata.

»Kar hlapca poberi, ki je v hlevu, nas pa pusti pri miru!« je zavpil Janez.

»Uuuu!... Ga ne maram! Tebe bi rad! Pa Tončka in Nežo hočem, ki se nočeta usekovati. In Ivanko, ki vedno nohte grize... Uuuuuu!...« je gromelo izpred vrat.

Otroci pa v pritajen jok. Saj bi ga glasno spustili, a bi jih slišal, da so doma...

Ko je bilo dovolj strahu, je oče vstal izza mize: »Le nikar se ne bojte! Ne bom ga spustil v hišo, rogovileža! Kajne, da boste odslej vedno pridni?« Otroci so tako vneto prikimali kot še nikoli. Oh, ko bi jim ata verjel!

Potem je oče stopil v kot po metlo in moško zakoračil k vežnim vratom. Previdno jih je odklenil in nato z metlo udrihal skozi razo. »Brž odtod, črnih! Pri nas v Potoku so doma pridni otroci!«

To je zatulilo po dvorišču! Celo verige so zarožljale, da so stopili otrokom vsi lasje pokonci. Potem je parkelj umolknil...

Čez nekaj časa je pritekel v hišo Martinek in ves preplašen povedal, da je komaj ušel hudobcu. Kdo bi si mislil, da bo celo v Potok zašel! No, pa zdaj jo je že mahnil proti Stični. Ogromen koš je imel na rami: najmanj deset Tončkov in Nežik bi šlo vanj. Bog nas varuj...

»Morda nas tudi Miklavž ne bo pozabil, če nas parkelj ni...« so si šepetali otroci. Zato so tisti večer prav pobožno molili in šli še dosti zgodaj v posteljo. Če vidi Miklavž luč, samo od daleč blagoslovi, a blizu ne pride.

Ponoči je Pintarčkov domačijo zares obiskal nebeški dobrotnik. Zjutraj so našli otroci polno mizo dobrot. Nikogar ni bilo treba buditi; vsi so bili s prvim svitom na nogah. Tonček in Nežika pa seveda tudi že v laseh zaradi lectovega Miklavža. Bratec je namreč opazil, da je Nežin vse bolj rejen, in ga je hotel skrivaj zamenjati. Sestrica je prehitro vtaknila zraven svoj nosek in je videla, da roma Miklavž iz njenega peharja k Tončku. Zadnji hip ga je rešila.

Kaj vse je prinesel sveti Miklavž! Poleg 'škofov' iz lecta še orehe in jabolka. In sladke suhe hruške ter slive, ki so se kar same stopile v ustih.

Mmmm!... Najmlajša dva sta dobila poleg dobrot še vsak novo krilce, katerima so menda sami angeleci narisali drobne bele cvetke na roza blago. Jej, jej, kako lepo! Saj se nista mogla nagledati. Ivanka je dobila prve čevljičke, Ančka pa novo pisalno tablico za šolo. Janezu je prinesel zelen predpasnik, ki pa ga ni bil preveč vesel. Bolj se je ponašal s klobukom, na katerega je takoj zataknil krivce. Zdaj je zares že cel fant!

Seveda sveti Miklavž ni pozabil šib. Zlasti na Janezovem kupu je bila kaj velika in najbolj pisana izmed vseh. Pa jo je kujon neopazno zamenjal s Tončkovo, da je malček ves prepaden gledal, kaj to pomeni. Saj so začeli vsi kazati nanj, prva seveda sestra dvojčica.

»Glej ga, Tone je najbolj poreden!«
Šele oče, ki je prišel pogledat otroško veselje, je pojasnil Janezovo goljufijo. Saj mu je zvečer sveti Miklavž sam šepnil na ušesa, da je ravno Janezu prinesel najdaljšo šibo, ker najmanj uboga. Pa ravno Janezu! To je Tončku odleglo...

In potem so ves dan pospravljali nebeške darove. Tla so bila polna orehovitih lupin, da se je mati že nekajkrat jezila, ko ji je počilo pod nogami. Tudi jabolka so počasi kopnela v peharjih. Lectove Miklavže pa so postavila dekletca na okensko polico. Kot vojaki so stali v vrsti in gledali na Pintarčkove otroke. Nežin je bil zares najvišji in najbolj rejen, zato pa je bila nanj tudi ponosna. Še čudno, da se ni dosti zmenila za Janezove besede, češ, da se je Miklavž gotovo zmotil... Tonček pa najbrž ravno zaradi njenega Miklavža ni dal v vrsto tudi svojega 'škofa', ampak se je spravil z njim na peč in ga pobožno ogledoval.

O, tudi njegov Miklavž je bil lep! Svetlorjavo testo z rdečo prevleko in rumenimi, vijugastimi portami. Škofovska palica je bila na koncu dvakrat zavita kot kača. Obraz pa je imel tako resen. Kakor mati, kadar kaj ukažejo...

A Tončku se je zazdelo, da je Miklavževa kapa le malo previsoka. Mnogo lepša bi bila, če ne bi bila tako ošiljena... Res jo je nesel k ustom in odgriznil njen vrh. Tako! Ne samo lep, tudi dober je nad vse njegov Miklavž! Zares so ga sami angelčki pekli v

nebeških pečeh!

»Saj ga ne bom pojedel, naka!« je dopovedoval sam sebi. »Toda tudi palico ima predolgo... Tako proč mu štrli kakor noga našemu rajnemu šepavemu pujsku.«

Ko jo je skrajšal na spodnji strani, mu tudi njen zgornji konec ni bil pogodu. Tudi brez zavoja bi šlo...

Ham! In že je držal Miklavž tako palico, s kakršno žene Janez krave na pašo! »Ah, to bi se dalo zvotliti, ne da bi se še škofova podoba kaj skvarila...« In prsti so že grebli po zadnji strani piškota.

Tako je Tonček še tisto dopoldne kosoma pospravil svojega Miklavža. Kajti po nesreči je pogledal kazalček skozi rdečo prevleko, da je fantek prestrašen obstal sredi dela, kot bi storil zločin. Potem si ni mogel več pomagati: pospravil je še skorjo in molče obsedel na peči. Le kaj bodo rekli

ostali?

Res so otroci kmalu opazili, da Tonček nima več Miklavža. A ko so povedali atu, se jim je smejal: »Tonček že ve, kaj je dobro! Miklavž pa tudi, kaj je za Tončkove zobe!«

Toda dekletca so bila drugačnega mnenja. Skopulje! Vsi Miklavži so romali na polico v kamro pred slepim oknom. Saj jih je vendar škoda jesti, ko so tako lepi...

Se nadaljuje

križem avstralske slovenije

Mnenja o filmu *The Sound of One Hand Clapping*

Tako je napisala Anna Sutej iz Geelonga: Hčerka mi je kupila knjigo za materinski dan. Rada čitam, seveda sem jo takoj prečitala. Zgodba je zelo globoka in kdor je občutljiv bo čutil, da je to naša zgodba.

Film sva si ogledali. Ni nas bilo veliko v dvorani. Občutek je bil enak pri vseh navzočih. Vsak od nas je imel solzne oči. Zadnji sva zapustili dvorano, brez besed!

Škoda, da si ni več ljudi ogledalo filma v Geelongu. Lep pozdrav!

Čisto drugače pa je dojemal knjigo Alojz Žagar, ki si ni hotel ogledati filma:

Predvsem ugotavlja, da so naseljenci v Tasmaniji sicer delali, ampak ogromno zaslužili. Ni mu prav, da v knjigi ni nikjer govora o kakšni človeški morali in krščanskih vrednotah.

Prav tako ni bil všeč Marici Podobnik iz Brisbana: Pisala je, da je strahoten in surov. Upiralo se ji je pijančevanje, surovost in grozote, ki jih je bila prisiljena gledati. Misli tudi, da bi se žena prej obesila zaradi moškega pijančevanja in brezvernosti kot pa zaradi strašnih stvari, ki naj bi se ji dogodile med vojno.

SVOJCE IŠČEJO

Ana Abramič, roj. 5. julija 1931 v Ljubljani, je odšla v Avstralijo v oktobru 1951. Po njej poizveduje nečakinja Danica Masten, ki bi rada

vzpostavila stik s teto.

Vinko Čobec, zadnji naslov v Sydneyju je 10 Bruce Street, Stanmore, NSW 2048.

Kdor bi karkoli vedel o gospe Ani Abramič ali gospodu Vinku Čobcu, prosimo, da se javi na veleposlaništvo RS, tel. 02 6243 4830.

BRISBANE

Oglasila se je Marica Podobnik s filmsko kritiko. Poslala je tudi nekaj spominov na p. Bazilija in slike s procesije Corpus Christi, ki poteka 14. junija. Poslala je dve sliki, ena je izveček iz časopisa iz petdesetih let, druga pa sličica iz leta 1977. Procesija je letos znova zaživela, udeležili pa so se je le trije Slovenci. Marica upa, da jih bo prihodnje leto več.

POKOJNI

Sporočam žalostno novico, da je 9. julija 1998 na svojem domu umrl moj mož **Ivan Zele**. Rojen je bil 7. maja 1917 v Strmini pri Postojni. Zapušča ženo Milko in tri sinove, Franceta, Ivana in Janija ter sedem vnukov. V Sloveniji ima še brata in sestro. Imel je težko življenje. Dve leti je bil zaprt v Nemčiji, v koncentracijskem taborišču Dachau, štiri leta pa v Kočevskem Rogu v Sloveniji.

Sporočamo, da 13. avgusta 1998 v North Hospital Hobart na svoj rojstni dan umrl **Stanko Šajn**. Rojen je bil 12. avgusta 1938 v Knežaku. V Avstralijo je prišel 10. aprila 1958 z ladjo Aurelijo. Živel je v Claremonteju na Tasmaniji. Pokopal ga je Fr. Arthur Shewerton na Point Whale Cemetery.

Za njim žalujejo žena Ružica in sinova John in Frank, v Sloveniji pa sestra Marija in brat Ivan.

Maja meseca je v Woodendu preminul **Johan Pristov**. Za njim žaluje pet sinov in hčera z družinami.

V Richmondu v Melbournu se je poslovil od

življenja **Drago Peritz**, ki ni imel družine v Avstraliji. Pokopan je bil na keilorskem pokopališču.

ZAHVALA

Ob tragični izgubi naših najdražjih, mame in očeta **Vere** in **Stanka Mamilovič**, se iz srca zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani, in nam kakorkoli pomagali v teh težkih trenutkih življenja.

Posebna hvala p. Metodu za besede poguma, molitve in pogrebni obred.

Hvala društvu Planica za pripravo popogrebne srečanja, pri katerem so družina in prijatelji obujali dolgoletne dogodke s preminulimi.

Hvala tudi gospodu Cimermanu in gospodu Srncu za lepe besede v cerkvi.

Žalujoci hčerka Loretta z možem Harveyjem in sinom Jasonom, sin John in žena Ingrid ter sestre in bratje z družinami.

ZAHVALA

Skupaj s sinovi se želim zahvaliti vsem, ki ste se udeležili molitve rožnega venca ob krsti **Ivana Žele**, našega moža in očeta. Iz srca se zahvaljujem za sožalje in tolažbo. Hvala za cvetje, ki ste mu ga poklonili v spomin. Še posebej se zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti.

Dragi mož, počivaj v božjem miru in naj ti bo lahka avstralska zemlja!

Žalujoca žena Milka in sinovi France, Ivan in Jani.

ZAHVALA

V ponedeljek, 6. julija 1998, je v Bogu zaspala in nas za vedno zapustila **Berta Žele**. Ob težki izgubi naše drage žene, matere in stare matere se tukaj zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem za vso pomoč, sožalje, cvetje, darila namesto cvetja in tolažbo ter udeležbo pri rožnem vencu, pogrebni maši in poti na keilorsko pokopališče. Prav tako se zahvaljujemo p. Metodu za molitve, priprave za zadnje ure življenja in lepe cerkvene obrede. Cerkvenemu zboru se zahvaljujemo za lepo petje. Posebna hvala Marceli Bole za tako lepo pesem in Barbari Smrdel za njene besede o teti Berti. Hvala tudi članicam Društva sv. Eme, posebno Zori Kirnovi in Jelki Burgarjevi za lepo urejeno dvorano, zakusko in postrežbo. Bog plačaj vsem!

Draga Berta in mama, naj ti bo lahka avstralska zemlja!

Žalujoci Branko in Mary Žele ter Anita Fistrič z družino.

Doma v Braybrooku je 5. julija 1998 nenadoma umrla **Ivanka Baligač**. Pokopali so jo na keilorskem pokopališču - po pogrebni maši v cerkvi St. Bernardette v Sunshinu. Ivanka je bila rojena 23. septembra 1955 v vasi Ižakovci v Prekmurju. V Avstralijo je prišla leta 1958 kot otrok s svojimi starši, Otojem in Cilko. Poročila se je v devetnajstem letu starosti. Ivanka zapušča svoje starše, sina Miča in Anthonyja, dve sestri, ter sedem nečakov in nečakinj.

Bog daj pokojni večni mir, domačim pa tolažbo. Z bolečino v srcu se zahvaljujemo vsej rodbini, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo spremili na njeni zadnji pot, darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Draga naša hčerka Ivanka, skrb, delo in trpljenje je bilo tvoje življenje. Ljubila si svoj dom, sedaj v

grobu mirno spiš in v naših srcih živiš.
Žalujoči vsi, ki smo jo imeli radi.

V ponedeljek, 13. julija, deset dni pred svojim 84. letom, je v Alfred Hospitalu za vedno zatisnila oči **Ana Dranginis**, rojena Košir. Pokojna Anica, četrti otrok v družini, je bila doma iz Tržiča, rojena nekaj dni pred začetkom prve svetovne vojne, 23. julija 1914. Kot triletna deklica je izgubila mamo. Leta 1934 se je poročila z Nikolajem Prajdičem. V zakonu so se jima rodili trije otroci, ki vsi živijo v Avstraliji: Niko, Jana, poročena Čeh, in Miro. Leta 1959 je Ana postala vdova in je po enem letu bivanja v Avstriji sledila otrokom v Avstralijo. Po osmih letih se je poročila z Litvancem Frankom Dranginisom. Ko je pred šestimi leti znova postala vdova, se je preselila k mlajšemu sinu.

Še tri tedne pred smrtjo se je pripravljala na obisk k hčerki Jani in njeni družini na Gold Coastu, a jo je prehitela bolezen. Tri tedne je v bolnici lepo pripravljena za vedno zaspala v Bogu

V petek, 17. julija, je po molitvi sv. rožnega venca ob somaševanju župnika iz sosedne župnije, daroval pogrebno mašo Fr. Joseph v cerkvi Srca Jezusovega, Surfers Paradise, kjer se večkrat na leto naši rojaki zberejo k slovenski službi božji.

Pokojna Anica ima svoj zadnji dom na livadskem pokopališču Allambe Gardens, Nerang v Queenslandu. Žalujoči sinova Niko in Miro, hčerka Jana in zet Jože, štirje vnuki in šest pravnukov, v Sloveniji sestra Mimi, nečak msgr. dr. Borut Košir in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam nudili pomoč, molili za našo drago mamo, staro mamo in prababico Anico Dranginis, poslali cvetje, izrekli sožalje in pospremili mamo na njeni zadnji poti.

Še posebo topla zahvala p. Metodu za obiske v bolnici, za molitve in podeljene zakramente, za tolažilne besede in izreke sožalja. Bog plačaj vsem!

Hvaležni Miro in Niko, Jana, Jože in družina.

ZAHVALA

Sporočam vam, da mi je morilec današnjega časa iztrgal že drugega moža. **Rafael Kraševc**, po domače **Kotarjev Rafko**, je 27. junija v Mercy Hospitalu v bolečinah zapustil ta svet. Rojen je bil 12. avgusta 1924 v Ponkrac-Grižah, najmlajši sin Miha in Jožefine. V Avstralijo je prišel v decembra leta 1949. Poročila sva se 24. septembra 1989 v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Trije njegovi bratje so že pokojni, zapušča pa eno sestro v Wodongi, eno v Ameriki in eno v Celju.

Zahvaljujem se vsem, ki so mi stali ob strani v času te težke bolezni in mi pomagali ob smrti. Posebno že drugič Milka, Marica in Anica Kalc. Bog naj jim stotero povrne, jaz jim tega nikdar ne bom pozabila. Hvala tudi vsem, ki so ga spremljali na zadnji poti in darovali cvetje.

Tebi, Rafko, pa naj Bog da večni mir, žena Matilda.

ZAHVALA

Vsi Jezusa prosite, naj tamkaj združi vas.

Bratje! Za me molite, molil bom jaz za vas...

A.M.Slomšek, Rajnega slovo.

Ob težki izgubi našega dragega očeta in starega očeta Ivana Bratine, bi se radi zahvalili vsem, ki so se udeležili rožnega venca in pogrebne maše, ga spremili na keilorsko pokopališče ter darovali cvetje in prispevke za prizadete v potresu v Sloveniji.

Enako velika zahvala tudi patru Metodu: za pozornost, saj je našega očeta večkrat obiskal v bolnici, in za tako lepe cerkvene obrede. Hvala lepa Lentiju Lenku in cerkvenemu zboru za igranje in petje v cerkvi. Topla zahvala tudi Lojzetu Jeriču za tako lep govor pri pogrebni maši. Enako članicam Društva sv. Eme za lepo urejeno dvorano in zakusko. Bog plačaj vsem!

Žalujoči: sin Aleksander in hčerka Ana Maria z družinama.

NAŠE ISKRENO SOŽALJE!

OČETOVSKI DAN
smo praznovali v
Melbournu v nedeljo,
6. septembra. Kot
vedno so učiteljica,
Veronika Smrdel in
njeni mladi učenci
pripravili lep program.
Izbrani oče leta 1998
je bil g. Valentin
Lenko, oče lepo
vzgojenih šestih otrok
in stari oče šestim
vnučkom. Valentin
Lenko je znan kot
miren, prijazen
človek, ki rad poje v
cerkvenem zboru skupaj z ženo in ob spremljavi
sina Lentija, ki ga vsi v Melbournu poznamo.
Vedno pripravljen pomagati s svojim tovornjakom,
če je treba kaj prepeljati, vedno pripravljen z lepo
besedo, dober kot slovenski kruh.

Valentin Lenko, slovenski
oče leta 1998 "dober kot
slovenski kruh"

Naša Marcela Bole je napisala pesmico:

*V verskem središču so očeta leta izbrali
očetu Lentija Lenka to slavo dali: -
ker je otrokom ljubezen do slovenske besede vлил
poštenja, ljubezen do bližnjega, solidarnost učil.*

*Oče pošten, delaven – na vse strani –
tudi versko središče pri njem pomoč dobi.
Po zaslugi je ta oče leta izbran, -
želimo mu, da bi v družini še dolgo kraljeval.*

*»Mi se imamo radi« ta družina lepo poje
in vse spoštuje ter ljubi svoje. —
Slovenska družina ugledne otroke ima
Lentija Lenka v Avstraliji vsakdo pozna.*

*Živel očetje stari in mladi,
želim, da bi v družini srečni ostali.
Živel očetovski dan —
po celem svetu spoštovan.*

Marcela Bole, 1998

ZAHVALA

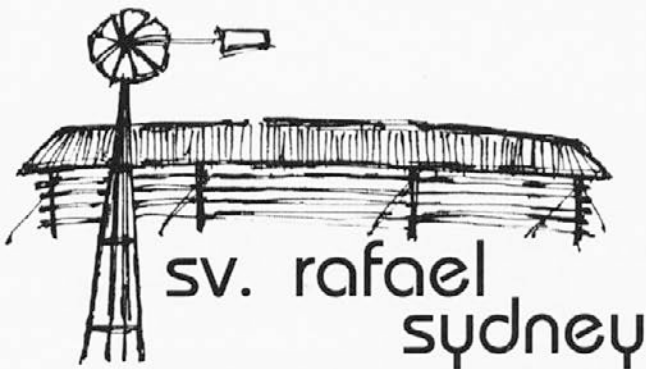
Ob izidu svoje zadnje zbirke pesmi: V zorenju duše se za iskreno pomoč zahvaljujem vsem, ki ste mi na kakršen bodi način pomagali h končnemu rezultatu. Pri današnji zahtevni tehniki sam ne bi nič opravil; vendar z vašo nesebičnostjo ste mi ponovno dokazali, da se složno da doseči tudi nedosegljivo. Blagor vsem, ki ste se razdajali in delali dobro, pa naj si bo pri korekturi, pri urejanju, pri financiranju, pri opremi in tisku, kakor tudi pri predstavitvi.

Kot je bilo omenjeno, smo ves denar zbirke tokrat namenili za zidavo Škofijske gimnazije v Vipavi. Zapisano je, da je dobro srce ključ do nebes. Z našim kamenčkom na kamen jim pokažimo, da so na pravi poti! Učeni moške, ki se bodo v tej novi šoli izpopolnili v prihodnosti, nam bodo najboljše poročstvo za ohranitev: zavednosti, samozavesti, kulture in ponosa bodočim rodovom. Vsi vemo, da so bili prav duhovniki tisti, ki so pod pritiskom fašizma rešili jezik in narod na Primorskem. Izkažimo jim vsaj malo hvaležnosti; po smrti bo prepozno! Zato, posebno Primorce iskreno vabim, da se nam, ne samo z nakupom knjige, marveč tudi z darom pridružite in pridno prispevate v ta prepotrebni sklad! Torej iz svojega izobilja in po svoji dobroti razveselimo bolnega koprškega škofa ter vse primorsko, kakor tudi vse slovensko ljudstvo.

Nova zbirka je na razpolago v vseh verskih središčih. Skromen in nemočen v duhu se vam ponizež toplo priporočam. Bog vam usmiljeno povrne!

Hvala in vse dobro!

I. B. Legiša

Fr. Valerian Jenko, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

POKOJNI

V petek, 1. julija 1998, je v bolnici v Bankstownu umrl **IGNAC DREVENŠEK**. Rojen je bil 27. 7. 1937 v Sv. Andražu pri Leskovcu. Po poklicu je bil zidar. Med drugim je živel v Greystanes in se veliko žrtvoval pri gradnji naše dvorane. Pozneje je živel v Queenslandu, kjer je tudi zbolel. Sin Kevin ga je dal pripeljati v bolnico v Camden. Pogrebne molitve za Ignaca je opravil minister Salvation Army v Wollongongu, nakar je sledila upelitev.

Dne 14. julija 1998 je v bolnici v Auburnu umrla **MARIJA GRUNTAR**, roj. Filipič. Luč sveta je zagledala 7.2.1922 v Stanovišču pri Kobaridu kot hčerka Pavle. V Avstralijo je prišla z ladjo leta 1954 in se še isto leto poročila s Stankom Gruntarjem, ki je po rodu iz vasi Sedlo. Stanko je že med pokojnimi od leta 1987. Marija je bila vse do upokojitve zaposlena v Flemingtonu pri čiščenju vlakov. Pogrebna maša je bila opravljena v naši cerkvi 17.7.98, nato pa je bila pokopana na starem delu našega pokopališča v Rookwoodu, v grob moža Stanka. Pokojnica zapušča hčerko Kristino.

Dne 18. avgusta 1998 je v bolnici v Penrithu umrl **STANISLAV /STANO/ COLJA**, ki je bil rojen 29.8.1940 v vasi Tomačevica pri Komnu. Bil je

sin Miroslava in Pavle, roj. Lozej. Pokojnik zapušča hčerko Natasho, tri vnuke in sestri Ino, por. Stanjko, ter Dino, por. Černe. Pokojnik je bil pokopan na pokopališču Pinegrove, Eastern Cree.

Dne 24. avgusta 1998 je v bolnici Concord umrl **JOŽEF HRASTNIK**, ki je bil rojen v Trnovljah pri Celju 9. 2. 1920 kot sin Janeza in Marije, roj. Goričan. Kot mlad fant je bil mobiliziran v nemško vojsko. Pet let je bil na fronti in dvakrat ranjen ter v ruskem ujetništvu. V Avstralijo je prišel za božič leta 1949. Najprej je delal na telefonski liniji v Bourku, N.S.W., pozneje pa v dveh tovarnah avtomobilov. Leta 1962 se je v Paddingtonu poročil z Jožico Ramšak, ki je po rodu iz Šmartnega v Ročni dolini pri Celju. Pokojni Jože je posebej zadnja leta veliko trpel, ko je preстал tri srčne napade in štiri operacije. Po pogrebni maši pri sv. Rafaelu smo ga spremili na novi del našega pokopališča v Rookwoodu. Pokojnik zapušča poleg žene Jožice tudi sina Petra.

Dne 8. septembra 1998 je na svojem domu v Katoombi umrla **KAROLINA NOWICKI**, roj. Perko. Luč sveta je zagledala v Trziču, 3. 4. 1925. Pogrebne molitve za pokojnico so bile opravljene v Liverpoolu, 16. 9. 98, nato pa je bila pokopana na pokopališču Forest Lawn v Leppingtonu. Pokojnica zapušča hčerko Andrejo, por. Pleadin, in sina Petra.

V nedeljo, 15. septembra 1998, je v bolnici Westmead umrla **MARIJA GOMINŠEK**, roj. Fužir. Luč sveta je zagledala v Ravnah, 26. 8. 1939, hči Avgusta Fužirja in Angelce, roj. Gomilšek. Kot mlado dekle se je zaposlila v tovarni v Nemčiji. Leta 1959 se je v kraju Stoppenberg poročila z Alojzom, ki je po rodu iz Griž pri Celju. V Avstralijo sta prišla leta 1966. Marija je bila bolna precej let. Pred nekaj meseci je izgubila nogo. Pogrebna maša je bila v Merrylandsu v četrtek, 18. 8. 98. Pokopana je bila na slovenskem pokopališču št. 2 v Rookwoodu. Pokojnica zapušča poleg moža Alojza tudi sina Marjana, doma pa še sestro Jožico in mamo.

Sorodnikom omenjenih pokojnih izrekamo naše iskreno sožalje. Naj jim Bog nadomesti izgubo svojcev z drugimi darovi svoje dobrote.

KRSTI

ALANNA MARIE TOMAŽIN, Wakeley, NSW, hčerka Mitje in Annmarie Winsor, je prejela sv. krst pri sv. Rafaelu 4. julija 1998. Botrovala sta Robert in Danica Ivankovič.

KARINA ELIZABETH TOPOLOVEC, West Pennant Hills, NSW, hčerka Borisa in Irene Kopal, je bila krščena pri sv. Rafaelu 20. septembra 1998. Botra sta bila Boris in Gail Tomšič.

NICOLE SARAH SAMSA, Bankstown NSW, hčerka Dušana in Sandre Fabjančič, je prejela sv. krst prav tako 20. septembra 1998.

Vsem trem novokrščenim deklicam, staršem in botrom naše iskrene čestitke!

POROKE

EDWARD BRATOVIČ, Parramatta, NSW, sin Benjamina in Leopoldine Pupis, ter SUZANNE LEE FLANAGAN, Merrylands, NSW, hčerka Ronalda in Valerije Percy, sta prejela zakrament sv. zakona pri

sv. Rafaelu, 25. julija 1998. Priči sta bila Lovrie Deshto in Michelle Clarke.

JUSTIN MCANULTY, Prospect, NSW, sin Rajmunda in Marjorie Pettiford, in KRISTINA SEDMAK, Prospect, NSW, hčerka Albina in Angele Kosteve, sta prejela zakrament sv. zakona pri sv. Rafaelu, 1. avgusta 1998. Priči sta bila Jim Andrews in Carina Sedmak.

ROBERT PIRC, St. Andrews, NSW, sin Milana in Jelke Sevček, in ANGELA ANDRIANO-POULIS, Punchbowl, NSW, hčerka Theos-a in Anne Peroulis, sta sklenila zakrament sv. zakona pri sv. Rafaelu, 5. septembra 1998. Priči sta bila Dragan Disljenac in Suzi Andrianopoulis.

PETER HRASTNIK, Burwood, NSW, sin Jožefa in Jožice Ramšak, in RUNA KAWAKAMI, Tokyo, Japonska, hčerka Shunichi in Katsuko Kanai, sta sklenila zakonsko zvezo v kapeli Bl. Mary MacKillop, North Sydney, 6. septembra 1998. Priči sta bila Robert Piva in Kay Kantwell.

Novoporočenim parom iskrene čestitke z željo za obilico božjega blagoslova v zakonu!

p. Valerijan

V POROKA

V soboto, 19. septembra 1998, sta si v naši cerkvi pred Bogom in skupnostjo obljubila zvestobo **Sonja Pahor** iz poznane Pahorjeve družine in njen izvoljenec **Andrew Donaldson Fletchart**. V imenu naše skupnosti jima želimo, da ju spremlja Bog s

Misli, oktober 1998

svojim blagoslovom na njuni življenjski poti in da bi rasla v medsebojni ljubezni in spoštovanju.

KRST

V nedeljo, 20. septembra, je naša skupnost sprejela v svojo sredo **Julijana Pahorja**, sina Branka in Nancy Pahor, ki živita v Hong Kongu, kjer je Branko dobro poznan in uspešen arhitekt. Branko je vedno ostal zvest naši skupnosti in to svojo zvestobo potrdil, ko je svojega drugorojenca pripeljal h krstu v svoj domači kraj, kjer je tudi on bil sprejet v občestvo božjih otrok. Botra sta bila stara starša Marija in Jože Pahor. Staršem in starim staršem čestitamo. Malemu Julijanu pa želim zdravja in Bog ga naj s svojim blagoslovom spremlja na njegovi življenjski poti!

p. Janez

*Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Mobile 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176*

KRSTI

MARCUS ZUPAN, roj. 30. 3. 1998, je postal božji otrok 26. julija. Starši so Roxane, roj. Lah, in Edvard Zupan, botra pa Marija Lambrineas. Družina je doma v North Cote, Melbourne.

Drugega avgusta je krstna voda oblila JANO SUZANO SMRDELJ, roj. 23. 4. 1998, hčerko Suzane, roj. Baligač, in Johna Ivana Smrdelja iz Sunburyja, Victoria. Botra sta bila John in Marija Jernejčič.

Istega dne je bila krščena tudi KRISTAL JAYNE PEKOLJ, roj. 19. 6. 1997, hči Miriam Pekolj, roj. Kirn, in Johna Štefana Pekolja. Botra sta bila Joseph in Maria Pekolj. Družina živi v North Elthamu, Victoria.

Marjan Muršec in Sonja, roj. Toš, iz Diamond Creeka, Victoria, sta starša NICHOLASA MURŠEC, roj. 1. 8. 1997, ki je bil krščen v navzočnosti botrov Stevena in Verne Toš 16. 8. 1998.

JAMIEE ROSE LIČEN, roj. 30. maja 1998 v Greensborough, je bila krščena 20. septembra. Njeni starši so Maida, roj. Barič, in Stan Ličen. Njena botra sta bila John in Monika Barič.

POKOJNI

Po dolgi bolezni nas je 6. julija zapustila BERTA ŽELE, rojena Slavec. Doma je bila iz Knežaka, v Avstralijo pa je prišla leta 1958 z ladjo Avrelija. Najprej je živela v Balwynu, kjer je bila pri neki družini gospodinjska pomočnica. Leta 1960 se je poročila s Francem Žele, v St. John Church, East Melbourne. Kratek čas sta živela v Kewju, nato v Hawthornu, potem pa sta si ustvarila dom v Doncastru. Rodila sta se jima Anita in Mary, ves čas pa je bila družini blizu tudi sestrična Cveta. Leta 1987 je Berta doživela nesrečo pri delu, posledica je bila, da je imela stalne težave z zdravjem. Po enkrat že premaganem raku, se je bolezen lani spet ponovila. V zadnji bolezni ji je družina močno pomagala prenašati zadnje dneve življenja. Vse svoje življenje je bila dejavna in pogumna. Sodelovala je pri pevskem zboru v verskem središču in na društvu Eltham, kjer je bila tudi sicer aktivna. Bila je članica Društva sv. Eme. Rada je prijala za pero in napisala kakšen članek. Od nje smo se z molitvijo rožnega venca na predvečer in z mašo zadušnico poslovili v slovenski cerkvi v Kewju, 10. julija, ter jo pospremili na keilorsko pokopališče.

Sedemnajstega julija je umrla JOŽEFA ŠINKINC, roj. Milavec. Rodila se je v Knežaku 11. 2. 1932. V Sloveniji ima še štiri sestre in dva brata. Poročila se je 15. 7. 1956 v Udinah v Italiji. V Avstralijo je prišla leta 1957. Nazadnje je živela v Avondale Heights, Melbourne. Sam sem bil takrat na počitnicah, zato sta rožni venec in pogrebno mašo v naši cerkvi s pogrebom na pokopališčev Keilorju, vodila hrvaška duhovnika, Fr. Josip Grubišič in Fr. Mato Križanac. Mož Viktor in hči Irene sta želela, da na tem mestu napišem naslednjo zahvalo: Thanks relatives and friends for their kind and comforting expressions of simpaty in our time of sorrow.

Fr. Joseph Yu je v cerkvi St. Joseph The Worker v Reservoirju, Melbourne, vodil pogrebni obred z mašo za pokojno ANO MARIJO MRŠNIK, roj.

Fabijančič. Rodila se je 31. 1. 1936 v Malih Munah v Istri. V Avstralijo je prišla leta 1954 in se šestdesetega leta poročila z Antonom Mršnikom. Rodili so se jima štirje otroci: Eda, Nevja, Tatjana, ki je umrla še v otroških letih, in Damijan. Živeli so v Reservoirju. Mož ji je umrl že leta 1984, živo pa ima še mamo, ki je stara 94 let in brata Borisa. Ana je dočakala prvega vnuka, ki je bil ob njeni smrti star leto in pol. Umrla je 18. julija in je pokopana na keilorskem pokopališču, skupaj s svojim možem.

ANTON FURJAN je živel v St. Albansu. Rojen je bil 17. 5. 1911 in umrl 24. 7. letos. Pogreb je bil 29. 7. iz Sacred Heart Church v St. Albansu na pokopališče v Altona Lawn.

Bil je vdovec. Približno deset let je bil tajnik slovenskega društva v St. Albansu.

PAVEL TRGANC, roj. 2. 2. 1938, umrl 27. 8. letos. Pogreb je bil iz cerkve Sacred Heart Church na pokopališče na Keilorju.

IVAN BRATINA je umrl 1. septembra v Caritas Christi v Kewju, pogreb pa je bil četrtega septembra na pokopališče v Keilorju, kjer smo letos pokopali že njegova ženo Ivanko. Od Ivana smo se poslovili z molitvijo rožnega venca na predvečer in s sv. mašo na dan pogreba. Rojen je bil 24. 10. 1914 v Dolgi Poljani pri Vipavi. V Avstraliji živi še sestra Rezka, v Sloveniji brat Franc, trije pa so umrli. Leta 1948 se je 12. avgusta poročil, isti dan pa sta z ženo odpotovala v Argentino, v Buenos Aires. Tam sta se jima rodila Anamarija in Aleksander. Oktobra 1965 je družina pripotovala v Avstralijo. Svoj dom so si ustvarili v Ivanhoeju, Melbourne. Ivan je bil po poklicu čevljar in je v Argentini delal ortopedske čevlje, v Avstraliji pa je bil zaposlen v skladišču. Leta 1992 je živahnega in zgovornega očeta hudo prizadela možganska kap, tako da ni mogel več ne govoriti ne jesti. Pogovarjal se je samo s kretnjami, ali pa je kakšno sporočilo napisal. Uživati je moral umetno hrano. Rad pa je bral in ga ni motilo, če je bilo pisano v slovenščini,

italijanščini ali španščini. Zelo se je veselil slovenske samostojnosti in je vse do zadnjega čutil domotožje. S sočutjem je sprejel novico o potresu na bovškem in tolminskem. Umrl je za posledicami pljučnice. V zadnjih tednih in urah mu je stal ob strani širši krog družine, posebno pa Anamarija, ki je že doma skrbela zanj. Poleg hčere in sina ter sestre in brata je zapustil pet vnukov.

ANA RIBIČ, roj. Martini, 27. 5. 1924 v Ratežu, Brestovica, je umrla doma v Altoni Meadows 9. septembra. V Avstralijo je prišla leta 1959 in se 1961. poročila z Nikolom Ribičem iz Vivodine pri Metliki. Najprej sta živela v West Newportu, potem v North Altoni in zadnjih triindvajset let v Altona Meadows. Otrok nista imela. Pred devetimi leti se je prvič pojavil rak, ki se je po uspešnem zdravljenju še dvakrat ponovil na drugih delih telesa. Pogreb je bil iz hrvaške cerkve Sv. Leopolda Maniča v Sunshinu na pokopališče v Williamstone. Pogreb je vodil hrvaški duhovnik g. Josip Vranješ.

Marsikaterega našega rojaka pokoplje avstralski duhovnik. Sorodnike in prijatelje prosimo, da nam sporočijo vsaj osnovne podatke o pokojnem: kdaj in kje je bil rojen, kje je živel, kdaj je umrl in kje je pokopan. V Mislih se bo tako ohranil spomin nanj.

O PRAZNOVANJU 30. OBLETNICE CERKVE 29. in 30. avgusta lahko več preberete na drugem mestu, prav tako o prazniku 40-letnice, ko je bila prva slovenska sv. maša v Morwellu. Bogu hvala za lepo vreme in blagoslov našega praznika, ki je lepo potekal, vsem, ki ste ga pomagali pripravljati in ste se praznovanja udeležili pa Bog povrni! Dejanska obletnica bo 20. oktobra. Na nedeljo, ki bo dva dni prej, bomo v dvorani ponovili predvajanje diapozitivov s spremljajočim besedilom, ki govorijo o nastajanju cerkve in o življenju v njej in okrog nje.

Z g. škofom in p. provincialom sem pred praznikom obiskal bolnike v Melbourne, obiskala pa sta tudi vsa štiri društva. Kosilo, praznično sv.

mašo in kulturni program po maši na društvu smo imeli tudi v Geelongu. V Wodongi smo se po maši povsneli in povečerjali na slovenskem društvu v Alburyju.

V BARAGOVEM DOMU je bila do praznika nova pisarna dokončana, stvari pa še čakajo na selitev iz stare. Avstralsko podjetje je obnovilo obe stopnišči, naši mojstri in pomočniki pa so obnovili stopniščno ograjo in pobarvali vrata ter okvire po vsej hiši. Levji delež dela na vratih in drugih manjših površinah je opravil Marjan Jonke. Martin Oppelli nam je napeljal telefonski sistem z internimi linijami, tako da ne bo več toliko tekanja od enega konca hiše na drugega in prenašanja

prenosnega telefona. Napeljal je tudi novo alarmno napravo, ki je povezana s telefonom in računalnikom in je z njo mogoče ločeno zavarovati različne dele hiše. Ema Arnuš je priskrbel ministrantom, ki jih imamo sedaj kar sedem, nove ministrantske obleke in pasove različnih barv. Milena Brgoč s pomočnicami še naprej arhivira fotografije, katerim kar ni videti konca, zlasti pa je težko ugotoviti, kdaj so nastale. V času priprave na praznik so mnogi naši rojaki opravili še več drugih, manjših del, za katera jim tudi velja moja zahvala. Marsikaj o njih lahko preberete v poročilu o praznovanju in pripravi nanj.

p. Metod

V tej številki Misli vam z veseljem predstavljamo še eno podjetno dekle slovenskega rodu, Michelle Brcar iz NSWa. Rodila se je 2. julija 1975 v Blacktownu, Sydney. Zdaj živi v Orchard Hills s starši, Ivanom in Claro in dvema mlajšimi sestrami, Julie in Natalie. Že čisto majhna je Michelle hodila v Slomškovo šolov Merrylands. V tem času je večkrat pela in igrala na odru na materinskih in očetovskih dnevih, in drugih pomembnih dnevih. Večkrat je pozdravila na letališču in v cerkvi častne goste, duhovnike in škofe. Med nedeljsko mašo je brala berila in prošnje.

Leta 1997 je Michelle končala univerzitetni študij, na *University of Sydney*, in je sedaj diplomirana učiteljica. Uči že eno leto in pol, prvi razred v *Auburn North Public School*. Otroci in starši jo imajo radi.

Med študijem je Michelle delala v *Slovenskem Društvu Sydney*, in v kavami. Delo v društvu ji je bilo zelo všeč, ker je delala med Slovenci in sklenila veliko prijateljstev.

Želimo ji mnogo uspeha in duševno rast v njenem poklicu, da ji bo v veliko osebno zadoščenje in pa mnogo zadovoljstva v življenju.

Predstavili bi vam radi še eno dekle iz Sydneyja. Lilijana Mikuletič je bila rojena 2. februarja 1976. Obiskovala je katoliško osnovno šolo, St. Mark's v Drumoyne, gimnazijo pa v St. Sabini v Strathfieldu. Že v srednji šoli je razmišljala o svojem poklicu. Vleklo jo je v medicino. Po opravljeni maturi se je vpisala na študij medicinske znanosti na sydneyjski univerzi.

V februarju 1998 je diplomirala kot Bachelor of Medicine Science, 1st class Honours. Zdaj nadaljuje študij za Master of Public Health. Poleg tega študija dela raziskovalno delo pri Deanu Medicine. Pomaga mu pri raznih poskusih na živalih.

Lani je Lilijana pripravila diplomsko nalogo, ki zajema lepo knjigo. Raziskovala je možgane.

Poleg študija se rada ukvarja s športom in igra 1st grade soccer za univerzo, kjer je tudi predsednica Soccer Cluba. Rada tudi tekmuje pri skakalnju na trampolinu.

Letos je postala tutor za študente, ki raziskujejo možgane. Rada pa bi se še letos vpisala na študij splošne medicine in se tako kvalificirala za zdravnico splošne prakse. Njen dokončni cilj je postati zdravnica in se posvetiti ostarelim.

Lilijana pravi, da so sprejemni izpiti za medicino zelo zahtevni in da Newcastle medicinska univerza sprejme 65 študentov, prijavi pa se jih okoli 2500.

V Sydneyju jih sprejmejo 180, prijavi pa se jih okoli tisoč.

Na univerzo hodi vsak dan skozi Redfern, kjer živijo aborigini. Njihova življenska doba je 55 let. Lilijana bi jim rada pomagala, da bi izboljšali svoje zdravstveno stanje. Rada bi se preselila v Darwin in se popolnoma posvetila domorodcem. Rada bi tudi spoznala njihov način življenja in običaje.

Lilijani je tudi mnogo do njenega slovenskega izvora in slovenskega jezika. Najprej se je učila slovenščino v Bankstownu, potem tri leta na dopisni univerzi. Rada bi tudi potovala in se vpisala na poletni tečaj slovenščine. Zdaj organizira 5. obletnico mature.

Lilijana rada igra klavir, ki se ga je učila deset let in tudi poučuje druge. Rada igra golf in bere zgodovinske knjige.

Lilijani želim v imenu bralcev Misli še mnogo uspehov pri študiju in delu. Za dosedanje uspehe pa naše iskrene čestitke.

Danica Petrič

Naše nabirke

NAŠE NABIRKE

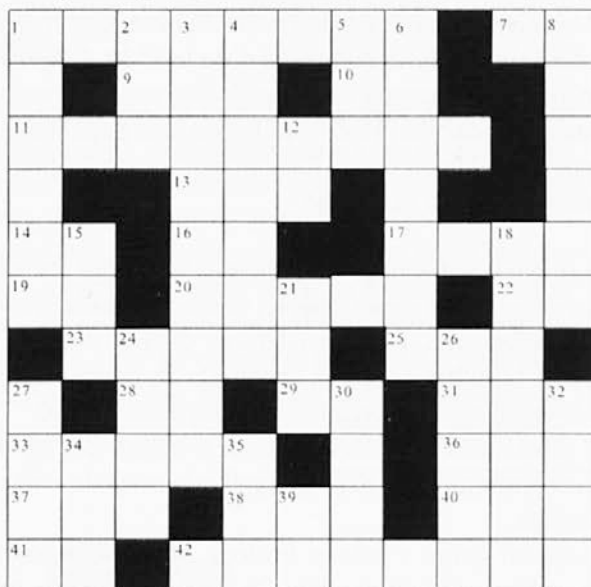
TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$135. - M. & T Lajovic; \$85. - Rob Željko; \$65. - Andrej Benčan; \$55. - Anica Fatur; \$50. - Stanko Plaznik; \$45. - Marija Vogrin; \$40. - Stefanija Smole; \$35. - F. Prosenik, Valerija Sedmak, J. & M. Vuzem; \$30. - F. & M. Smerdely; \$25. - Stanko Penca, A. & Angela Šuštar; \$23. - Ivana Ponikvar; \$20. - Alojz Gombač, Katarina Horvat, Marta Kobe, Štefan Kovač, Rafael Pavlovec, Marica Podobnik, \$17. - Vinko Urbančič; \$15. - Marija

Burlovič, Mirko Cizerle, Jože Gulj, Joseph Jez, Ana Kodila, Marica Ozvatič, Lucija Srnc, M. & B. Zaja, V. & Z. Zupančič, Janez Žele, Tereza Žnidaršič; \$10. - Andrew Fistrič, Jože Hvala, Maria Kovačič, Marta Krenoš, Amalija Mohar, Janja Sluga, Marjanca Skubic, Jože Turk; \$5. - Alojz Ašenberger, Aleksander Bole, Pavlina Božič, Gabrijela Brezovšček, Anton Brumen, Anica Buchgraber, Justina Ciobaca, Angela Dodič, Jože Farkaž, Ivanka Domanjko, Pavla Gruden, Milica Hajek, Ivan Hozjan, Olga Hrvatina, Vera Kenda, Marija Kogovšek, Ciril Kovačič, Hermina Koroša, Janez Lah, Maria Lambrinis, Vinko Lavrič, Milka Marušič, Ivanka Penca, Adolf Peršič, Viktor Semelbauer, Drago Slavec, Marija Slokar, Mariza Stavar, Ivanka in Franc Tomažič, Jožef Tomažič, Angela Veedetz, Štefan Trstenjak, Edi Zupan.

Ostali darovalci bodo objavljeni v naslednji številki Misli

Križanka (Sandi Ceferin)

REŠITEV križanke iz prejšnje številke:

VODORAVNO: 1. Bogenšperk; 9. kol; 10. mira; 12. logika; 14. obet; 15. pokati; 16. asa; 17. bala; 18. trin; 19. tla; 21 in; 22. SR; 27. ferment; 30. led; 32. ego; 33. ti; 34. ve; 35. rast; 37. Ovid; 39. alarmi; 40. diva.

NAVPIČNO: 2. okopa; 3. Gogolj; 4. elika; 5. statut; 6. emo; 7. ribar; 8. kresnice; 11. ata; 20. lot; 22. sfera; 23. regal; 24. om; 25. net; 29. niti; 30. levi; 31. dada; 34. vod; 38. iv.

VODORAVNO: 1. ime svetnika; 7. predlog; npr. za izražanje načina kako dejanje poteka; 9; žena Adama; 10. igra na deski - "japonski šah"; 11. možnost nesreče; 13. naprej štrleči del obraza z odprtina za vohanje; 14. izraža veliko mero ali stopnjo povedanega; 16. čas po Greenwich; 17. posnema glas žabe; 19. veznik; 20. pridevnik; 22. angleška kratica združenih narodov; 23. kdor se ukvarja; 25. nižja lesnata rastlina; 28. prislov, krepi vprašanje; 29. okrajšava za ameriški; 31. cenjeni okrasni kamen; 33. leposlovni poizkus; 36. doba; 37. vrednostni papir v različne namene; 38. druga osebna oblika glagola dati; 40. prislov v nikalnih stavkih; 41. medmet; 42. čaj iz teh cvetov.

NAVPIČNO: 1. venetska plemena; 2. zver, ki živi v Afriki; 3. vsak; 4. pridevnik - nanašajoč se na narod; 5. jarem; 6. velika žival z izrastkoma na glavi; 8. človek, ki se lepo vede; 12. ime časopisa; 15. zaimek; 18. dosti čevljev z gumijastimi podplati; 21. naplačilo; 24. drobnozrnata usedlina počasi se gibajočih vod; 26. vrsta kruha; 27. ščinkavec; 30. glodalec (množina); 32. ruska vila na deželi; 34. sijanje; 35. žensko ime; 39. kratica za ameriški.

Nagrado za rešitev križanke je dobila Lidija Čušin.

**za dobro voljo
naši patri (foto arhiv)**

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

TOBIN BROTHERS

a better way

Viktorijskim Slovcem na uslugø v èasu žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE	(03) 5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

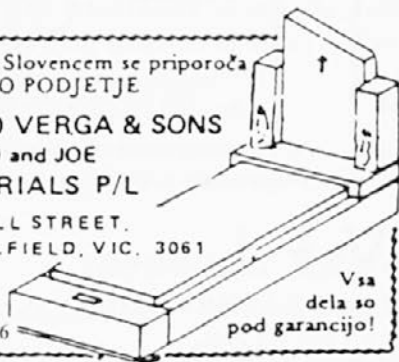
TB1342

Melbournskim Slovcem se priporoèa
KAMNOSEŠKO PODJETJE

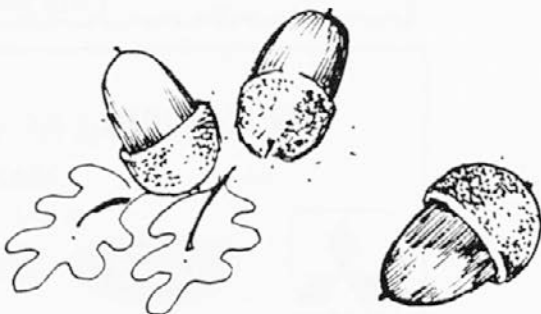
LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Èe ne, za **prvo brezplaèno posvetovanje**, z zaupanjem poklièite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zašèitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!
Naročite se tudi vi.
Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00
Naslov: Glas Slovenije
P.O. Box 411 - Harris Park NSW 2150

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike in vse pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street
Craigieburn VIC 3084 Mobile:
Telephone: (03) 308 1652 018 348 064
Facsimile: (03) 308 1652 018 531 927

R
&
R

DOWN UNDER TYRE SEAL

THE ADVANCED SOLUTION TO INCREASING YOUR TYRE'S LIFESPAN & PERFORMANCE

Tyre Seal offers savings in fuel costs, repairs and maintenance bills, reducing down time with corresponding benefits for the environment. Repairs punctures instantly as they happen. For more information contact

DOWN UNDER TYRE SEAL
Factory 12, 117 Northbourne Road
Campbellfield Ph/Fax: 9305 3154
Darko Butinar

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom v Sydneyu

se toplo priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

HD HYUNDAI MOTOR COMPANY

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477 Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpologo.

Sveta pisma, katehizmi in molitveniki

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE (1)	\$64
Slovenski standardni prevod iz izvirnih jezikov, 1997	
SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE (5)	\$18
Ekumenska izdaja z novim prevodom Nove zaveze	
DRUŽINSKO SV. PISMO NOVE ZAVEZE II. DEL (2)	\$6
Evangeliji po Luku in Janezu ter Apostolska dela	
EVANGELIJI, APOSTOLSKA DELA, 1968 (1)	\$50
Družinsko sveto pismo nove zaveze	
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE, 1996 (3)	\$14
ZAKLADI SVETEGA PISMA (1)	\$20
THE CHILDREN'S BIBLE (1)	\$20
MOJE PRVO SVETO PISMO s slikami (2)	\$8
LUČ V ŽIVLJENJE. Molitvenik za starejše, velik tisk (5)	\$20
HVALIMO GOSPODA. Besedila in napevi cerkvenih ljudskih pesmi z nekaterimi molitvami (1)	\$5
KRISTJAN MOLI. Molitvenik (10)	\$16
JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve (5)	\$10
KATEHIZEM KATOLIŠKE CERKVE (4)	\$35

spominske izdaje ob 30 letnici

SPOMINSKA RAZGLEDNICA s slikami treh avstralskih slovenskih cerkva in oltarjev	\$1.50
V ZORENJU DUŠE, PESNIŠKA ZBIRKA Ivana B Legiše	\$15

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St., Kew, VIC. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85% od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING 1998 in SLOVENIA and EUROPE

Departing from Adelaide-Brisbane-Canberra-Hobart-Melbourne
and Sydney

Book now for SPECIAL airfares .

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1998

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666